Presstopp nästa Boteblad 8/9

Stieg Johanssons hjärta klappar varmt för barn och ungdomar
SIDAN 12

FOTO: RICHARD STRAND

Sånga VVS har en verksamhet som värmer SIDAN 16

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sångagårdens Café & Butik satsar vidare SIDAN 14

Boteblad

SOMMAREN 2006 Ansvarig utgivare: Boteåparlamentet

MARIA HAR SITT HEM I USA OCH I BOTEÅ

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Ståndartjejen Maria Jensen har bott i USA sedan 1984

Maria Jensen (född Larsson) föddes och växte upp i Ståndar. För drygt 20 år sedan tog hon ett beslut som kom att förändra hennes liv fullständigt. Idag är hon lika mycket amerikan som svensk.

Maria och Mark Jensen trivs i sitt hus i Tybränn

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria och Mark känner sig både hemma i Sverige och i USA. Barnen Emma och Noah talar minimalt med svenska men förstår desto bättre. SIDAN 4

En sprillans ny förening i Boteå

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Zetterblom är ordförande i Boteå Båt & Bad. SIDAN 6

Ulrika Ölund sjöng ut i Nashville

ARKIVBILD

Ulrika gjorde sin praktik i countryns hemstad. SIDAN 8

Boteåungdomar har gjort sin PRAO

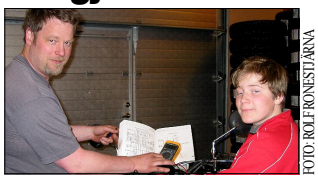

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Linus praoade hos Görans Bil & MC i Undrom. SIDAN 10

Övrigt innehåll:

	Sidan
Annonser	35
Anslagstavlan	33-34
Arne och Arga Gubben	30-31
Björkåaktiviteter	26-28
Botekrysset	32
Boteåparlamentet	19
Filadelfia	21
Kalknäs skola	24-25
Receptet	30
Undroms IF	22-23

Botaton satsar på ungdomarna

Kristina Westman ny ordförande

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

SIDAN 3

SIDAN 20: DET GÅR VILT TILL I KÄLLAREN PÅ VALLÄNGE

Sidan 7: Ninni och Gunnar Ledfelt flyttar från bygden

LEDAREN

Välkommen att ta del av ännu ett nummer av Botebladet! Hoppas att tidningen kommer att ge Dig några timmars positiv läsning.

Eftersom det, den här gången, bara var drygt två månader mellan numren, trodde jag, i min enfald, att detta nummer skulle bli svårt att fylla. Jag kunde inte ha missbedömt situationen mer. Det fanns material så att det blev över. I nästa nummer kommer vi bl a att rapportera från Föreningsmötet, som hölls på Bettans initierat av Parlamentet, där bygdens föreningar träffades och diskuterade framtid och hur man eventuellt kan samverka och hjälpa varandra. Dessutom blir det ett reportage om Linedans på Rixdan.

Vi kan tacksamt konstatera att vi bor i en oerhört aktiv och levande bygd. Tack därför alla Ni som, på olika sätt, har bidragit till detta nummer! Det är roligt, för oss som redaktion, att märka av det positiva engagemang som finns ute bland Er läsare.

Fortsätt därför gärna att tipsa redaktionen om sånt som är på gång, och precis som nämnts tidigare kan Ni låna Boteåparlamentets digitalkamera (finns hos Erik Sundberg) om Ni vill redovisa nåt från Er förening eller speciella sammankomst. Jag kan givetvis inte heller betona vikten av att vara ute i god tid med tips och bidrag. Sent inkomna bidrag försvårar och fördröjer nämligen arbetet avsevärt.

Hör även av Er, till någon av oss i redaktionen, om de ev. satsningar som kan vara på gång nu i sommar. Redaktionen kan Ni nå på nedanstående telefonnummer eller genom att maila till

botebladet@ronestar.nu

Nästa nummer av Botebladet kommer ut vecka 37-38 och sträcker sig november månad ut.

Ha en riktigt skön och välsignad sommar och väl mött på alla de spännande och intressanta satsningar som bygden har att erbjuda!

Rolf Ronestjärna, chefredaktör

Kontakta gärna oss i redaktionen:
Rolf Ronestjärna 0612-601 21
Erik Sundberg 0612-603 05
Maria Johansson 0620-321 82

PRESSTOPP
NÄSTA BOTEBLAD
fredagen den 8/9 2006
Notera detta datum
i Din planering!

Signerat

För snart åtta år sedan flyttade jag till Ådalen med en seriös strävan att bli kvar. Köpet av gården i Sånga förverkligade en dröm som länge funnits i våra tankar. Men hur skulle det gå? Skulle jag, som inbiten stockholmare, kunna trivas utanför tullarna? Jag som var van vid att anonymt sitta i en glasburk på bussar och tåg. Van vid att ingen brydde sig vad jag hade för mig.

Under hela min uppväxt har det dock, hela tiden, funnits en dragning mot skog och natur och den känslan har hållit i sig. Kanske är det mina Ådalsrötter som spökar. Mormors farfar ligger begravd på Sånga kyrkogård, med bibehållen gravsten. Mormor Sveas berättelser från barndomen finns kvar. Hur de hade granruskor mot myggen på hjortronmyren och hur hennes pappa Gotthard rodde över Skedomsjön. Det var en märklig känsla första gången jag stod vid stranden av denna sjö som genom åren fått en nästan sägenomspunnen nimbus över sig.

Alltnog. Livet på landet och den lilla staden har både sina för- och nackdelar. Närheten till människor och aktiviteter gör det enkelt att göra saker jag knappast hade snavat in på i storstaden. Jag kom tidigt i kontakt med Botaton och kom med i uppsättningen "Besök av en Dam". Jag hade obetydliga teatererfarenheter, men upptäckte till min förvåning att det var otroligt kul och häftigt. Jag var även med i uppsättningen av "En Midsommarnattsdröm" på Holmgång, vilket var en oförglömlig upplevelse. I Stockholm bodde jag ett stenkast från Dramaten och var kanske där tre gånger under en tioårsperiod. Häruppe springer vi på högklassig teater upp till tio gånger om året. Vi ser alla föreställningar och det blir sammantaget betydligt fler än det hade blivit i storstaden.

Relationen till medmänniskorna är som sagt en annan i Ådalen än i Stockholm. Vi har ju bott här ett tag nu, men är ändå fortfarande "Nygrannarna på Åkerlunds" för flertalet Sångabor och frågan är om vi någonsin blir något annat. Ändå är vi mottagna med värme i byn och känner oss verkligen välkomna. Det är tryggt och lugnt.

En stor skillnad för mig som är utelivsmänniska är ådalsvintern. Jag har ett förflutet som glaciärforskare och gillar snö och kyla. Mer snö och en lång vinter, med mycket skidåkning, är för mig otroligt skönt. I Stockholm fick man ha skidorna i högsta beredskap och kasta sig ut på Gärdet för en snabbrunda innan snön försvann igen. Här ligger snön kvar och det blir en hel säsong med snö att glida runt på. Det finns ju också en kanonbacke i Sollefteå och utförsåkning har blivit en stor grej för hela familjen. Det jag kan sakna är långfärdsskridskorna, men jag har nu äntligen hittat till entusiasterna i Härnösand, så det blir förhoppningsvis en ändring på det i framtiden.

En dröm vi hade haft länge var att kunna ha ett ställe med café, butik och möjligheter till evenemang av olika slag. Med flytten till Ådalen blev det möjligt. För fjärde året kör vi i sommar Sångagårdens Café & Butik och i år är ambitionen att knåpa ihop ett program med evenemang av olika slag. Håll utkik!

Stefan Wennberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Botatontjejerna Therese Sundberg, Maria Sundberg, Mia Mikaelsson och Kristina Westman.

Ungdomarna tar över i Botaton

Den förlorade dottern Kristina Westman har återvänt hem och blivit Botatons nye ordförande

Det stundar nya tider hos *Boteås* egen kulturförening *Botaton*. Föreningens ungdomar är på stark frammarsch och axlar, från och med årsmötet, ett tyngre ansvar än någonsin. Till ny ordförande i föreningen valdes nämligen hemvändaren *Kristina Westman* och till vice ordförande valdes *Therese Sundberg*. Även *Maria Sundberg* valdes in i styrelsen som vice kassör, medan *Mia Mikaelsson* sitter med som suppleant.

Kristina Westman, som är född och uppväxt i *Undrom*, återvände till *Boteå* i november, efter en nio år lång sejour i *Stockholm*. Där har hon bl a varit djupt engagerad inom teatern och så sent som i fjol drog hon igång en helt egen teatergrupp i *Solna*, *Kompani Labil*, i samarbete med *Aliasteatern*. När teaterprojektet tog slut i höstas, bestämde hon sig dock för att flytta tillbaka till hembygden. *”Jag och särbon längtade efter att få flytta hit och det kändes som om det var dags för lite lugn och ro”*, berättar hon. Redan 2000 var hon faktiskt hemma i *Undrom*, under ett halvår, och vikarierade som verksamhetsledare på *Botaton*, och 2004 köpte Kristina, och hennes särbo, *Rut Altins* gamla hus i *Undrom*, för att ha som sommarbostad. I dagarna har hon fått ett vikariat på *Vallänge*, som sträcker sig oktober månad ut. Nästa höst hoppas hon att kunna börja läsa på heltid. Hon skulle gärna kunna tänka sig en utbildning inom konflikt- och krishantering. *”Jag känner att det kan vara min grej”*, säger Kristina och tillägger att hon har en önskan att kunna få göra nåt meningsfullt, där hon kan få hjälpa andra. Men för stunden är hon alltså vald till *Botatons* ordförande för två år framåt.

av Rolf Ronestjärna

Botaton - en förening med framtidstro

Söndagen den 26/2 hölls *Botatons* årsmöte i *Botatonhuset* i *Kalknäs*. Efter att ordförande *Maria Norgren* hälsat välkommen, och förklarat mötet öppnat, förflöt förhandlingarna i stort sett efter upprättad dagordning. Verksamhetsberättelse föredrogs och godkändes. Ekonomisk rapport föredrogs och godkändes. Revisionsberättelsen föredrogs och styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Till ny styrelse valdes *Kristina Westman* (ordförande), *Sofie Mothander* (sekreterare), *Mia Tejle* (kassör), *Maria Norgren*, *Åsa Fredriksson*, *Ann-Catrin Mikaelsson*, *Therese Sundberg* och *Maria Sundberg*. Suppleant: *Mia Mikaelsson*. Revisorer: *Kalle Hansson* och *Tomas Eklund*. Suppleant: *Tomas Tejle*.Valberedning: *Marie-Louise Andersson* och *Anders Bodin*. *Botatons* traditionsenliga kulturstipendium delades dock inte ut i år p g a föreningens ekonomiska ställning. Grafiska blad lottades till sist ut bland årsmötesdeltagarna.

av Erik Sundberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mark och Maria Jensen, med barnen Emma och Noah, uppskattar lugnet vid huset i Tybränn.

Maria har sitt hjärta kvar i Boteå

Hennes sug efter bruna bönor och fläsk har inte gått över trots mer än 20 år i USA

Maria Jensen föddes i *Stöndar* i mitten av 1960-talet. På den tiden lystrade hon dock till efternamnet *Larsson*. Ödet fick henne dock att bryta upp från den trygga tillvaron i *Stöndar* för att istället bege sig till det stora landet i väst.

1982 sommarjobbade Maria på *Gålsjö bruk*. Där träffade hon en konfirmandledare som kom från *USA*. Dennes syster, som bodde i *Lake Tahoe*, visade sig behöva en barnflicka. Efter ett år i *USA* återvände Maria till *Undrom*, med bagaget fyllt av upplevelser, för att bl a avsluta sina gymnasiestudier. Men det blev inte särskilt lätt för henne att koncentrera sig på skolan, tankarna sökte sig oavbrutet till det förlovade landet. Efter ett år på hemmaplan var hon därför åter tillbaka i *USA*. Den här gången hamnade hon, tack vare en annons i tidningen *Nya Norrland*, hos en familj i *San Francisco* där hon kom att jobba ett halvår. Efter ytterligare ett halvår, hos en annan familj, fick Maria jobb på en liten restaurang. Under de närmaste åtta åren jobbade hon både där och på kontor. 1994 fick hon jobb som flygvärdinna på flygbolaget *American Airlines*. Maria berättar att det faktiskt fanns en tanke med att söka sig dit, eftersom hon förstod att ett sånt jobb skulle innebära att hon lättare och oftare skulle kunna resa hem och hälsa på familjen i *Undrom*. Som bonus hoppades hon också få möjlighet att se lite mer av världen. *”Men med facit på hand, så har det dock blivit mest Undrom”*, säger Maria och skrattar glatt.

1997 träffade Maria, genom gemensamma bekanta, sin blivande man Mark och ljuv musik uppstod. Året därpå gifte de sig och släktnamnet *Larsson* byttes helt sonika ut mot *Jensen*. Samma sommar åkte Maria och Mark till *Sverige* och det hölls en bröllopsliknande välsignelseakt på *Gålsjö* för familjens och för vännernas skull.

Mark jobbar som byggnadssnickare och sysslar mycket med husrenoveringar av olika slag. Han berättar att han trivs väldigt bra i *Sverige* och speciellt i *Boteå*, där han har lärt känna en del bybor, bl a *Mikael Holmsten* och *Peter Sjögren*. *”Jag känner mej harmonisk när jag är här och jag gillar ert sätt att leva”*, säger Mark på knagglig svenska. Han läste nämligen svenska på halvfart när familjen, i samband med att man skulle få sitt andra barn, bodde i *Undrom* 2000-2001. Mark berättar vi-

dare att han väldigt gärna skulle vilja flytta till *Boteå* för gott. När folk brukar få veta det, tycker de att det är lite märkligt med tanke på de höga skatter som vi har i *Sverige*. *”Kanske det, men hälften av skatten går åtminstone inte till vapen, som den gör i USA”*, brukar han då svara. Mark avslöjar vidare att det faktiskt flyter skandinaviskt blod i hans ådror. Hans farfars far kom nämligen från *Danmark* och på hans mammas sida emigrerade man från *Sverige* fem generationer tillbaka.

Maria är fortfarande svensk medborgare, men har ett permanent uppehållstillstånd i *USA*. Maria flyger idag uteslutande på inrikes, *Mexico* och *Canada* inräknat. Hon har en heltidstjänst, vilket innebär att hon jobbar 12-14 dagar i månaden. *American Airlines*, som hon fortfarande jobbar på, är världens största flygbolag med 22 000 flygvärdinnor. Efter terrordåden den 11:e september permitterades 5 000 flygvärdinnor bara på det bolaget. Det var för övrigt ett av deras flygplan som flög in i *World Trade Center*. Maria berättar att hon själv kunde ha befunnit sig i det planet, eftersom hon själv flyger på den rutten då och då. Samtliga flygbolag har krympt efter den 11/9 och vissa har t o m tvingats lägga ned, mycket beroende på att passagerarantalet har sjunkit. Flygvärdinnornas vardag har även den förändrats betänkligt och självförsvar är bl a ett nytt ämne som dykt upp i deras fortbildning. *”Rädslan för terrordåd har dock nog försvunnit vid det här laget, för vi har ju ganska kort minne...för det mesta. Man har invaggats i den tron att det inte kommer att hända igen”*, säger Maria eftertänksamt.

Flygvärdinnejobbet har ju alltid, utifråns sett, ansetts som glamouröst. Verkligheten är dock en annan eftersom det, många gånger, är både ett tungt och stressigt arbete. *”Som flygvärdinna måste man vara begåvad med en stor portion tålamod och kunna utstråla ett lugn”*, förklarar Maria och berättar vidare att det mest påfrestande i jobbet ändå är övergången mellan de olika tidszonerna i det vidsträckta landet *USA*. Det skiljer nämligen tre timmar mellan *San Francisco* och *New York*, något som gör jobbet både fysiskt och psykiskt krävande. Men Maria är dock noga med att poängtera att hon stortrivs med sitt arbete som flygvärdinna. *”Det är ett roligt jobb och jag har trivts oerhört bra. Det är alltid roligt att åka till jobbet och dessutom innebär jobbet att jag får mycket tid för familjen.”*

När inte familjen Jensen befinner sig i det trevliga huset i *Tybränn*, håller de till i staden *Vallejo*, ca 40 km norr om *San Francisco*. Marias och Marks favoritsysselsättning, förutom att vara tillsammans med barnen Noah 6½ år och Emma 4½ år, är att laga mat och att hålla på och påta i den egna trädgården. På frågan om vad som är den påtagligaste skillnaden mellan det svenska och amerikanska samhället svarar Maria efter en stunds funderande: *”I USA går mycket av ens tid åt till att arbeta. Det svenska samhället är mer familjevänligt.”* När Maria befinner sig i *USA* saknar hon familjen (pappa Lars-Erik, mamma Ingrid och syskonen Ingemar och Lena med sina respektive) och kompisar. När hon är i *Sverige* saknar hon istället klimatet och t ex tillgängligheten till färsk frukt och grönsaker. *”Vare sej vi skulle bo i Sverige eller i USA, så skulle vi ändå ha släkt på andra sidan jordklotet. Men tack vare mitt jobb inom flyget kan vi besöka båda”*, konstaterar *Maria Jensen* avslutningsvis.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Maria och Mark Jensen har en oerhört vacker utsikt över Ångermanälven från sitt hus i Tybränn.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Bl a Ulf Lhådö, Anders Ölund, William Nottberg, Per-Åke Göransson, Rolf Svensson, Sven Westman och Mikael Zetterblom såg till att badplatsen i Undrom blev klar för sommaren.

Boteå Båt & Bad är Boteås yngsta förening

Boteås digra samling, av livaktiga föreningar, har fått ytterligare ett tillskott

Föreningen *Boteå Båt & Bad* bildades 2005 av *Boteåparlamentets Strandgrupp*, efter det man så förtjänstfullt rustat upp badplatsen och anskaffat båtbryggan. Syftet med föreningen är att verka för båtlivet i bygden och att sköta om badstranden med grillplatsen, dansbanan, servicebyggnaderna och lekanordningarna.

Styrelsen består av *Mikael Zetterblom*, *Rolf Svensson*, *Ulf Lhådö*, *Sven Westman* och *Tommy Hällström*. Första ordinarie årsmöte hölls på *Sunnersta Folkets Hus* den 5 mars 2006.

Föreningen har nu ett 40-tal medlemmar och alla som vill kan lösa medlemsavgift för att stötta föreningens arbete med badplatsen. Även om allt arbete sker ideellt, så kostar det att hålla anläggningarna i skick. Bidrag, stora som små, tas emot med stor tack-

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Zetterblom är ordförande i Boteå Båt & Bad.

samhet. Föreningens **Pg 404 703-1** står öppet för alla som vill hjälpa till. Enskilt medlemskap kostar 100 kr och familjemedlemskap kostar 150 kr. Det finns för närvarande 13 båtplatser, där alla är uthyrda, och det finns även en kölista av intresserade som väntar.

Under året planerar man att, förutom det vanliga underhållet, även att förbättra volleybollplanen. Mer sand skall på och bättre fundament till stolparna skall byggas. Den befintliga gungställningen har nu många år på nacken och den börjar dessvärre vara så anfrätt av tidens tand att den av säkerhetsskäl kommer att tas bort.

Lördagen den 6 maj var det full fart på stranden. Arbetet med att ytbehandla bryggor och bänkar tog mycket tid och sedan skulle ju bryggorna ut i vattnet också. Många frivilliga har ställt upp och hjälpt till, under tiden som upprustningen av badplatsen pågått, och ordförande *Mikael Zetterblom* vill tacka alla dem som hjälpt till. Han vill särskilt framhålla ortens ungdomar, som varit mycket duktiga på att hjälpa till. *”Dom ställer alltid upp och hjälper till. Det är lika roligt varje gång nåt skall göras”*, säger han.

av Erik Sundberg

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Rolf Svensson får sig en liten åktur.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Mikael Zetterblom baxar i badbryggan.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sofie Svedin, Therese Sundberg, Maria Sundberg & Therese Göransson oljade bryggor och vindskydd.

Boteå pastorat utan präst igen

Det är med sorg i hjärtat jag efter en alldeles för kort tid i bygden konstaterar att de problem som finns i *Sollefteå pastorat* är för stora och för svårlösta för att jag ska våga hoppas på någon förändring inom överskådlig tid. Trots att jag trivs så bra med församlingarna i *Boteå* och *Överlännäs* har jag därför tillsammans med min make fattat beslutet att söka ny tjänst. Jag vill med dessa rader understryka att det inte har varit några som helst problem här ute, tvärtom har jag här mött de mest engagerade förtroendevalda jag nånsin stött på under mina år som präst, ett härligt gudstjänstliv och en stor öppenhet för nya idéer.

Jag hoppas att alla goda krafter ska kunna samverka så att en förändring får ske som gör det möjligt att de underbara församlingarna i Boteåbygden ska få den kontinuitet i arbetet som en församling behöver. Då jag antar att det kommer ta sin tid, har jag emellertid inte kraft och hopp nog att själv vara med i den processen. Under sommaren kommer vi därför att flytta till *Nykvarn*.

Tack alla ni som så varmt och vänligt tog emot mig och min make när vi flyttade hit, med förhoppningen att kunna leva här en längre tid. Vi kommer att sakna både er och det ljuvliga landskapet. Välkommen till min avskedsgudstjänst i *Boteå kyrka* den 11/6 kl.14.30!

av Ninni Ledfelt

FOTO: JEFF ROSS

Ulrika Ölunds egenhändigt skrivna sånger väckte stor uppmärksamhet bland skivfolket i Nashville.

Ulrika Ölund lirade med de stora pojkarna under sin praktik i Nashville

Ulrika Ölunds tillvaro består till mer än 110% av musik

Ulrika Ölund är en musikälskande tjej som har växt upp i *Boteå*. Just nu bor hon i *Örnsköldsvik* och studerar på en utbildning som heter *Musikmakarna*. Det är en tvåårig låtskrivar- & producentutbildning. Ulrika är nu inne på det sista året.

FOTO: JEFF ROSS

Ulrika tillsammans med artisten och låtskrivaren Jim Reilley.

Ulrika berättar att hon alltid älskat att sjunga och att omge sig av musik, så intresset har nog alltid funnits. Första framträdandet tror Ulrika var när hon sjöng i barnkören *Happiness* på *Filadelfia*. Ulrika berättar att hon nog alltid är lite nervös före ett framträdande, men hon tror samtidigt att det är nödvändigt eftersom det hjälper henne att behålla totalt fokus på det som ska göras. Ulrika kan inte direkt svara på vilket som är hennes största sångarminne hittills. *”Det var en svår fråga. Jag kan nämna flera spelningar som har varit betydelsefulla för mej på olika sätt. Så jag måste nästan nämna tre: Mormors begravning, spelningen på SVT, samt Nashvillescenen”*, konstaterar Ulrika.

Hur gick det då till när Ulrika kom till *Nashville*? På hennes skola har de fyra praktikperioder, där tanken är att eleverna ska ut i det riktiga arbetslivet för att införskaffa erfarenheter och kontakter. Sin första praktikperiod gjorde hon på musikförlaget *Air Chrysalis* i *Stockholm*, och därefter jobbade hon

tillsammans med *Markoolio* och *Lutricia McNeals* låtskrivare. Efter de praktikplatserna kände hon att hon ville göra något mer kreativt och utmanande, så hon sökte sig därför till *Nashville*. Hon började först med att skicka runt lite mail till diverse ställen i staden och fick napp på *Curb Records*, som har artister som *LeeAnn Rimes* och *Tim MacGraw* i sitt stall. *”Jag hade då ingen aning om att det var ett av de största bolagen där och det största independentförlaget. Men det var nog lika bra eftersom jag annars kanske inte hade vågat att ens testa att söka dit. Jag mailade med chefen för förlaget ett tag och skickade några låtar samt min CV och fick beskedet om att dom ville ha dit mej”*, berättar Ulrika. Hon bestämde sig för att ägna sju veckor av den sista praktikperioden hos dem, vilket är något som hon absolut inte ångrar idag.

Ulrika berättar vidare att *Curb Records* egentligen bara tar emot praktikanter från den musikskola som de själva är med och sponsrar, så Ulrika var den enda utomstående där. Ulrika hade i sitt mailande med chefen berättat att syftet med praktiken, var att lära sig mer om branschen och att skapa kontakter etc. Normalt sett brukar praktikanter få sköta det administrativa, sitta i receptionen, sköta utskick m m. Men eftersom Ulrika redan sysslat med sånt tidigare, ville hon ägna sin tid åt nåt som verkligen skulle ge henne nåt som låtskrivare, om hon överhuvudtaget skulle åka till *USA*. Ulrika hade turen att de gillade det hon gjorde, så hon fungerade som en skugga under tiden hos dem. Hon följde med på möten, träffade artister, producenter och skrev tillsammans med deras låtskrivare. Hon fick göra sånt hon tidigare bara drömt om. Ulrika firade dessutom sin 21-åriga födelsedag i *Nashville*. *”Jag fick en riktig akustisk studioinspelning i födelsedagspresent av en låtskrivare jag skrev tillsammans med. Jag var ute och spelade en del också på ett ställe som heter The French Quarter och jag fick riktigt goda vänner. Så det var enormt givande på alla sätt”*, berättar Ulrika tacksamt.

Nu är Ulrika tillbaka i *Sverige* igen sedan en tid tillbaka. Den största delen av den vakna tiden tillbringar hon i studion. Där jobbar hon med olika projekt till diverse artister och uppdrag. Hon har läst klart de flesta av kurserna nu, så det är enbart projekt som återstår, d v s aktivt låtskrivande. *”När jag skriver och komponerar arbetar jag intensivt. Och när jag sätter mej ner och skriver en låt är det totalt fokus som gäller. Det händer ofta att timmarna bara rinner iväg och man tappar tidsperspektiv och vardagliga vanor. Dygnsrytmen vrids och vänds ofta. När jag skriver så brukar jag försvinna in i min egen lilla bubbla och stänga ute världen”*, förklarar Ulrika.

Ulrika berättar att hon mår som bäst när hon omges av musik och av människor som betyder mycket för henne och när hon får stort utrymme att utöva musik. *”Det är en underbar känsla att stå på en scen och sjunga sin egen musik, att spela tillsammans med andra samt att jobba i studio”*, säger hon lyriskt. Ulrika har siktet inställt på att fortsätta jobba med musik och att kunna försörja sig på det. I vilken form vet hon inte ännu. *”Men oavsett hur framtiden än kommer att te sej, så kommer jag att fortsätta att skriva och musicera, för det är det bästa jag vet!”*, utbrister Ulrika. Till hösten kommer hon, för att bredda sig ytterligare, förmodligen att plugga vidare i *Umeå* och komplettera med en del kurser till den utbildning som hon har.

av Maria Johansson

ARKIVBILD

Vid några tillfällen har Ulrika Ölund haft möjlighet att visa upp sig på Nipyran i Sollefteå.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Undromskillen Emil Assergård fick verkligen lägga på ett kol under sin PRAO-vecka hos Handlar´n.

Boteåungdomar prövade sina vingar

Via sin PRAO fick de smaka på hur det är i arbetslivet

Förkortningen *PRAO* står för *Praktisk Arbetsplatsorientering*. På den gamla goda tiden hette det *PRYO*. Själv hade jag förmånen att prya vid F 11 flygflottilj utanför *Nyköping* (idag *Skavsta flygplats*) på hösten 1972.

Syftet med *PRAO* är att ge eleven kunskaper om arbetslivet och yrkeslivet. Eleven får även möjlighet att pröva på ett yrke som den kanske har funderingar på att vilja utbilda sig till eller också testa ett yrke som den inte har möjlighet att komma i kontakt med i sitt vardagsliv. *PRAO* kan också vara ett stöd för elevens kommande studie- och yrkesval och stödja elevens personliga utveckling. Enligt en undersökning som gjorts av *Skolverket*, vill ungdomar ha mer *PRAO* och betraktar det både som spännande och som ett steg in i vuxenvärlden.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Birgitta Byström på Handlar´n tillsammans med PRAO-eleverna Tim Simonsson, Stockholm och Emil Assergård.

Emil Assergård, Handlar´n: *-Jag har fått lära mej många nya saker på min PRAO.*

Åke Stattin, Kalknäs skola *-Jag har haft mycket att göra! Min bästa PRAO hittills.*

Josef Ronestjärna, Kalknäs skola: *-Man får lära sej hur det går till på ett jobb.*

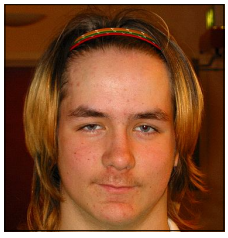

Robert Sjögren, Kalknäs skola: *-Det är roligt att få prova på olika saker.*

Jens Melander, Kalknässkola: *-Man påminns om hur man själv var när man var yngre.*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Handlar´n i *Undrom* har mångårig vana när det gäller att ta emot PRAO-elever. När *Botebladet* hälsar på har man tagit emot två elever. *Birgitta Byström*, på *Handlar´n*, tycker att det är positivt med att ha PRAO-elever. *”Jag har haft PRAO:are tidigare och det är riktigt kul. Det är roligt med ungdom och dom är jätteduktiga!”*, konstaterar hon glatt, samtidigt som hennes handräckare tjänstvilligt fyller på i hyllorna.

Jörgen Strindlund, sedan ett antal år gympalärare på *Kalknäs skol*a, berättar att en grupp PRAO-elever brukar dyka upp varje år i samband med att det är tjej- respektive killvecka på *Nipanskolan*. Denna vecka, då *Botebladet* kommer på besök, är det tjejvecka varmed det följaktligen har dumpit ned en handfull killar som vill besöka sin gamla brottsplats. *”Det är roligt att före detta elever vill komma tillbaka och besöka oss. Det är säkert också nyttigt för dom att få tänka sej in i rollen som lärare och man försöker, så mycket som möjligt, att peppa dom att ta för sej”*, berättar *Jörgen Strindlund*.

Även *Göran Cederfjärd*, på *Macken* i *Undrom*, har en PRAO-elev hos sig. När *Botebladet* kliver in i verkstaden står *Linus Norenius* och skruvar frenetiskt på en moped som, vid besiktning, visar sig vara hans egen. *Mackens* nye ägare tycker givetvis att det är positivt att få lite sällskap i verkstaden.

av Rolf Ronestjärna

Linus Norenius, Macken: *-Det är kul att få testa hur det är att vara på en arbetsplats.*

Mattias Löfgren, i skogen med pappa: *-Jag har huggit och dragit timmer. Kul, men jobbigt.*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Gymnastiklärare Jörgen Strindlund tillsammans med några PRAO-elever.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Som PRAO kan man få prova på allt. Robert Sjögren smälte väl in bland eleverna på gympan.

PORTRÄTTET

FOTO: MARIA JOHANSSON

Stieg Johansson har försökt att verka för ett bättre samhälle

Detta nummer av Botebladet presenterar Undromsbon Stieg Johansson

Den här intervjun börjar på ett lite annorlunda sätt. *Stieg Johansson* har nämligen en önskan att vi ska besöka två viktiga hus i hans liv, hus som han tillbringat mycket av sin tid i. Vi börjar med att åka till ett lite slitet rött hus en bit bort efter *Solumsvägen* i *Kalknäs*, där Stieg växte upp, och avrundar vid huset nära centrala *Undrom*, som Stieg flyttade ifrån för cirka fem år sedan. Vid köksbordet, i lägenheten på *Kalknäsvägen*, berättar Stieg om sitt liv.

”Jag föddes 1936 i Engelbrekts församling i Stockholm. Mamma flyttade hit till Undrom 1937, då hon sökte arbete här. Hon arbetade på Stöndar - ett äldreboende - och vi bodde i Sollefteå, i huset som kallas Tomtebo.”

När Stieg var två år gammal blev han lämnad kvar på *Stöndar*. Han flyttade till en ny familj och växte upp med *Signe* och *Bror Vehlin*, samt storasyster Elaine. Signe och Bror blev hans mamma och pappa. Stieg bodde med sin nya familj efter *Solumsvägen* och han hade en ljus och bra uppväxt.

Pappan var murare och av honom lärde sig Stieg mycket. *”När jag var 13 år sköt jag min första älg!”*, berättar Stieg stolt. Mindre stolt är han dock över att han även började röka vid den tiden.

Stieg gick i kyrkskola, som fanns ett stycke från *Boteå kyrka*.

FEM SNABBA FRÅGOR:

Mitt älsklingsplagg:
- Träningsoverall

Sån är jag:
- Framåt
- Skogsmänniska

Tre föremål jag skulle ta med mig till en öde ö:
- Fiskegrejor
- Bössa
- Skidor

Jag blir glad när:
- Jag får vara på dans på Sunnersta och av att träffa barn, barnbarn och mitt barnbarnsbarn

Någon jag gärna vill träffa:
- Min fru Edna, henne saknar jag mycket

Hans skolgång påbörjades i ett hus i *Kalknäs*, som inte längre finns kvar. Där var det skolgång endast över vintern. Därefter höll skolan till i den byggnad som vi i dag kallar *Botatonhuset*. Stieg genomgick sexårig folkskola, vilket var det normala vid den här tiden, men han trivdes aldrig riktigt i skolan. Parallellt med skolgången arbetade han en del i skogen, där han bodde i kojor. I övre tonåren reste Stieg till *Göteborg* för att söka arbete, men pappa ordnade så att han ganska snart återvände hem till *Undrom*. Stieg arbetade därefter tillsammans med sin pappa som murare under några år. Någon gång på 50-talet åkte de till *Kiruna* och arbetade. Som ung åkte Stieg gärna skidor och spelade fotboll. Matcherna spelades på ”gamplanen” i *Undrom*.

Hustrun Edna träffade Stieg då han var drygt 20 år gammal. Hon arbetade som piga i *Törsta*. På 50-talet gifte de sig med varandra och familjen utökades i rask takt till att omfatta sex barn, bestående av fyra pojkar och två flickor. Stieg, som vid den här tiden arbetade som murare, var i perioder ute på arbete. Eftersom Edna gärna ville att barnen skulle få växa upp på en bondgård, köpte de fastigheten *Undrom 2:17* på 50-talet. På gården, som kom att bli deras hem under många år framåt, hade de fyra kor, höns och grisar. De hade även jakthundar och i sambande med vårbruket brukade en häst lånas in. När Stieg och Edna ville roa sig och dansa besökte de *Sunnersta Folkets hus*. De var båda även roade av fiske. Edna var sjuk i flera år och avled 1982.

”Under en kort period arbetade jag på Dynäsfabriken, hos Björkå AB och dessutom en sommar på Vallänge. Men så småningom kom jag mej in i politiken”, minns Stieg. Som ung blev nämligen Stieg intresserad av politiken och anslöt sig till kommunisterna. Han berättar att han alltid har känt solidaritet med det ryska folket, men understryker att han aldrig har sympatiserat med sovjetledningen. *”Intresset i politik bottnar nog i att man har en stark övertygelse om att man vill försöka förändra”*, tror Stieg. När Stieg började sin politiska karriär var *Boteå* en egen kommun. Han lärdes upp av de mer erfarna. *”Jag har räknat ut att jag har suttit 38 år i Kommunfullmäktige och jag har varit med i Landstingsfullmäktige. Jag blev även invald i Socialnämnden och Byggnadsnämnden. På vallistorna var jag kring andra-tredje plats*”, summerar Stieg de politiska åren och tillägger att politiken har lärt honom mycket, men att politik då och nu inte är detsamma. Han tycker att det var ärligare förr. Sina politiska uppdrag avslutade Stieg i och med sin pensionering.

Nåt som ofta lyser igenom, när man samtalar med Stieg, är att han har haft ett brinnande intresse för barn och ungdomar. Likaså har hans hjärta alltid klappat varmt för drogmissbrukare. Samtidigt med det politiska arbetet engagerade han sig därför i missbruksproblem. Under något år arbetade han t ex på ett hem för missbrukare i *Fålasjö*, och i flera år var han kontaktperson åt personer med missbruksproblem. Stieg har även varit ordningsvakt och otaliga gånger har han likaså ”nattvandrat” i *Sollefteå* på helger, för att försöka hjälpa och stötta ungdomar.

Under 50-talet sjöng Stieg i en orkester. Teater är ett annat stort intresse. Stieg var en av dem som var med och startade *Botaton* och han har en 20-årig skådespelarkarriär bakom sig. *Gnistor* är ett av de arrangemang han deltagit i. I år är det 20-årsjubileum och Stieg skulle gärna vilja att detta uppmärksammades på nåt sätt.

forts. nästa sida

FOTO: MARIA JOHANSSON

Undromsbon Stieg Johansson berättar att han hade en lycklig uppväxt i huset på Solumsvägen.

Stieg har i år fyllt 70 år, något som givetvis uppmärksammades av hans stora familj. Mågen *Rock Ragge* var en av de sjungande gratulanterna. Stieg har haft 18 barnbarn. Ett barnbarn har han dock mist. Han har även ett barnbarnsbarn. *”Jag har alltid gillat barn! Det är väl därför det blev sex stycken till antalet!”*, utbrister Stieg.

Stieg har en sommarstuga i *Offersjön*. Den har han haft i ca fem år och han åker gärna dit. Stieg känner sig halvskaplig fysiskt sett, som han uttrycker det. Lite krämpor har han dock. På dagarna hälsar han på folk, är gärna i skogen och även fiskar. En del vänner har gått bort, men många vänner har han kvar. *”Jag har aldrig långtråkigt, men jag saknar Edna väldigt mycket. Hon har varit borta i 23 år nu och längtan har inte blivit mindre, snarare större. Hon var bra på att laga mat och hålla ordning på barnen. Ja, det är tur jag har barnen”*, konstaterar Stieg tacksamt.

Stieg har sin moped som tar honom dit han vill, men för ett år sedan höll det på att sluta riktigt illa. Han hade varit i stugan och var på väg hem. Det var ett rejält blåsväder ute och helt plötsligt träffades han i nacken av ett fallande träd och blev liggande på vägen. Det blev ambulanstransport till sjukhuset. *”Där blev jag kvar i en vecka, med bland annat en punkterad lunga. Jag känner fortfarande av nacken”*, säger Stieg och tar sig med handen mot nacken. Stieg berättar även att han tycker om att läsa och att han ofta lånar böcker på biblioteket på *Kalknäs skola*. *”Jag var förresten en av dom som kämpade för att vårt bibliotek skulle få vara kvar, och så blev det”*, ler Stieg.

”Jag tycker att jag haft ett bra liv. Jag har en nära och bra kontakt med barnen och skulle leva om mitt liv på samma sätt”, summerar Stieg och tillägger avslutningsvis: *”Men jag vill varna ungdomarna för att börja röka och använda droger. Det finns så mycket annat att ta till, men som inte förstör.”*

Vid dörren, just när jag ska gå, konstaterar Stieg att han ju har ett hus till som vi skulle kunna besöka, sommarstugan som ligger så vackert till, men det får bli längre fram i vår, då vägen är framkomlig.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Stefan och Maria Wennberg fortsätter med sin caféverksamhet på Sångagården i sommar.

Gör ett besök på Sångagården i sommar

Sångagårdens Café & Butik börjar bli ett begrepp både in- och utsocknes

Sedan ett antal år tillbaka driver paret *Stefan* och *Maria Wennberg* företaget *Sångagårdens Café & Butik* i *Sånga*. Under vinterperioden brukar caféverksamheten ligga i malpåse, men själva butiksdelen med namnet *Mabele* - där Maria i huvudsak säljer svenskdesignade linne-

kläder - har hållit till på *Majoren* i *Sollefteå*.

I juli slår caféet, för fjärde sommaren i rad, åter upp dörrarna på *Sångagården* och kommer då att ha öppet alla veckans dagar 10-17. Men även innan dess kommer man att försöka ha en del öppet, fast då inte i full omfattning. Själva butiken flyttar dock över sitt sortiment redan i mitten av maj och den kommer att vara öppen vardagar 12-17. Tanken är också att man i sommar ska försöka ordna lite kvällsaktiviteter, med förhoppningsvis någon form av underhållning. *"Programmet är inte spikat än, men vi jobbar på det. Ni får hålla utkik"*, hälsar *Stefan Wennberg*.

Café Sångagården tillhör föreningen *Landsbygdscaféer Västernorrland* (**http://www.landsbygds-cafeer.y.se**), som sprungit fram ur *Våga Växaprojektet* för landsbygdsutveckling i *Västernorrland*. Idag är man 16 stycken cafér i nätverket, som tillsammans försöker finna vägar för utveckling och samverkan. Den gemensamma värdegrunden är att man, för det mesta, använder sig av lokalt producerade och ekologiska råvaror och att man alltid serverar hemlagade och hembakade produkter.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Sångagårdens fina bagarstuga är väl värt ett besök.

Den gamla charmiga och välbevarade bagarstugan, strax intill själva boningshuset, är bara den väl värt ett besök. Stefan berättar att den har blivit varsamt renoverad på insidan (utsidan målades om i fjol) och att den idag bl a används som fest- och serveringslokal. Rummet, inrymmande själva bakugnen, håller också på att rustas upp och tanken är att det, inom en snar framtid, även kommer att ske bakning där.

Sångagårdens Café & Butik har även en webbutik där man, i första hand, säljer olika typer av beslag över *Internet*. *"Men det går även, i viss mån, att köpa dessa beslag i butiken på gården"*, berättar *Stefan Wennberg* avslutningsvis i *Filadelfias* direktsända magasinsprogram den 2 maj och tillägger att det rör sig om antikbehandlade beslag som är ämnade för t ex köksinredningar och gamla möbler.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

På http://www.sangagarden.com/ hittar Du mer information om Sångagården och dess verksamhet.

FOTO: RICHARD STRAND

I sin firmabil har Bosse Nilsson det mesta som han behöver när han är ute på olika jobb.

Bosse Nilsson fixar värmen i ditt hus

Sånga VVS:s verksamhet rör hela bygden

Om du behöver hjälp med värmeanläggningen, eller något annat inom rör och vvs, kan du vända dig till *Bosse Nilsson* i *Sånga*, som sedan 2001 driver *Sånga VVS-Service*. När du inte ser honom åka omkring i firmabilen, hittar du honom i ett vackert timmerhus, uppe vid skogsbrynet i *Sånga*.

Bosse har lång och bred erfarenhet av VVS-arbeten. Han är född och uppvuxen i *Norrbotten* och flyttade 1967 till *Ullånger*, där han avslutade grundskolan. Efter en yrkesutbildning på *Sandö*, började han sin yrkesbana i *Stockholm* på det glada 70-talet. På byggena, och i servicebilen, fick han jobba med alla typer av uppdrag; allt från droppande kranar till svetsning av fjärrvärmerör. Efter sex år i huvudstaden flyttade han tillbaka till *Ullånger* och började arbeta hos *Petterssons Värme* i *Örnsköldsvik*. 1983 började Bosse hos *Medins Rör* i *Sollefteå* och var kvar där fram till konkursen 2001. Då tyckte Bosse att det var dags att stå helt på egna ben och startade *Sånga VVS*.

Boteåbygden ligger Bosse varmt om hjärtat. Han tycker om närheten till kunderna och den personliga kontakt som det ger att arbeta lokalt. *”Om någon ringer och har akuta problem på helgen, så är det lättare att ställa upp om det inte är så långt att åka”*, säger Bosse. Som ni kanske har anat är inget inom branschen främmande för Bosse. Oljeservice har han jobbat med länge, men det har minskat på senare år, p g a stigande oljepriser. När

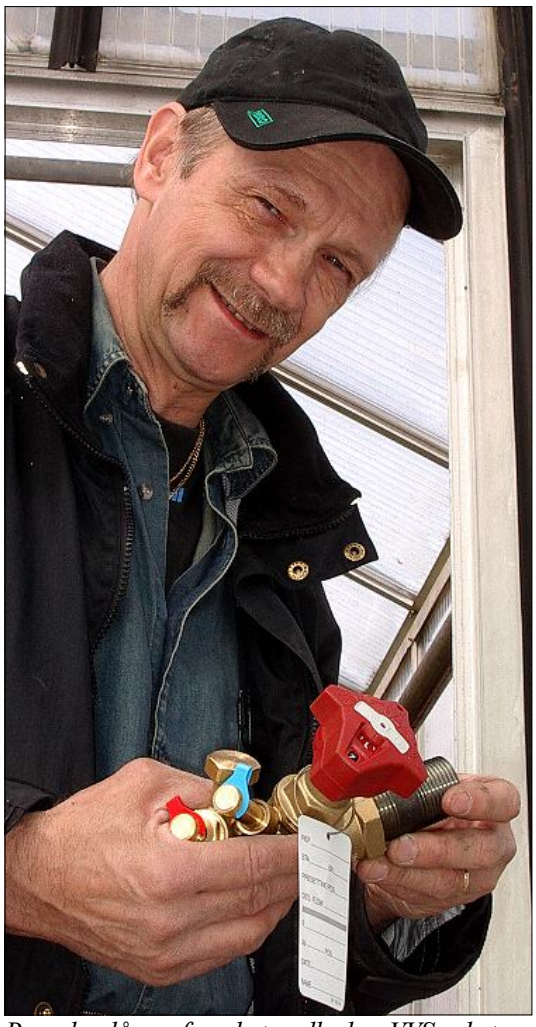

FOTO: RICHARD STRAND

Bosse har lång erfarenhet av alla slags VVS-arbeten.

det gäller nyinstallationer satsar han mest på fastbränsle, d v s pellets, ved, flis och spån. Men även solvärmeanläggningar finns med på repertoaren. *”Jag tror på solvärmen som ett alternativ för framtiden, det handlar bara om att sprida budskapet. Om efterfrågan ökar kommer även priserna att sjunka, och med tiden kommer fler och fler att kunna installera en solvärmeanläggning. I Boteå finns det redan några solfångare på taken”*, säger han och ler förnöjt.

Hur gör då Bosse för att kunderna ska bli nöjda? *”Jag vill helst sälja trygga, pålitliga märken som jag vet fungerar i långa loppet. Kunden ska vara nöjd när jag far därifrån, men han ska även vara lika nöjd efter några år”,* säger han med bestämdhet. *”Sen gäller det att hålla bra priser, som står sej i en jämförelse, och det finns ingen anledning att skinna folk, bara för att dom inte vet vad grejorna ska kosta.”* Eftersom Bosse vill vara ute hos kunderna, så mycket som möjligt, är han lyckligt lottad att ha en hustru som sköter det administrativa. Hustrun Lena jobbar även som undersköterska på *Sollefteå sjukhus*.

På fritiden är det mycket som fångar Bosses intresse. Under sommarhalvåret fiskar han mycket i insjöarna i närområdet, helst med fluga. Men det blir även lite längre resor ibland, för ädelfiske i *Norrbotten* eller *Jämtland*. Fotografering av djur och natur är även ett intresse, som han återupptagit på senare år. *”Det är jättekul med den nya digitala tekniken, som gör det enkelt att ta bra bilder”*, konstaterar han.

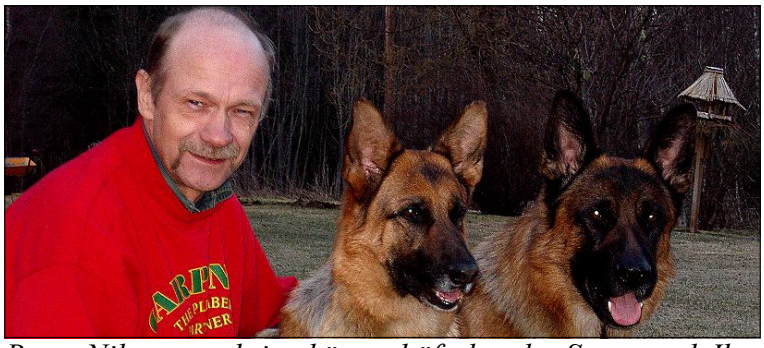
FOTO: RICHARD STRAND

Bosse Nilsson med sina kära schäferhundar Sessan och Ibo.

Men framförallt är det schäferhundarna *Sessan* och *Ibo* som får den mesta av Bosses och Lenas tid. Hundarna tränas och tävlar, både i sök, lydnad och s k bruksspår. *”I framtiden ska vi även arbeta med uppfödning - kennelverksamhet på hobbynivå. Hundarna är det bästa vi har”,* säger Bosse och klappar om sina älskade hundar.

av Richard Strand

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

I mitten av maj slog Kirsten Björklunds ateljé, Ateljé Kirsten Anna, upp dörrarna för besökare.

Ateljé Kirsten Anna har öppnat

Boteås egen internationelle konstnär har nu slagit ned bopålarna i Undrom för gott

I *Botebladets* julnummer presenterades konstnär *Kirsten Björklund*, och hennes man *Gunnar Granqvist*, i ett reportage. Kirsten och Gunnar, som en tid pendlat mellan sommarstugan i *Undrom* och den fasta bostadsadressen i *Örnsköldsvik*, kommer den 1/6 att bosätta sig permanent i *Undrom*.

forts. nästa sida

Lördagen den 13:e maj hade Kirsten invigning av sin målarateljé, *Ateljé Kirsten Anna*, strax intill *Bohedsvallen* i *Undrom*. Där kommer hon att både måla och avyttra sina vackra tavlor. Hennes eget namn på ateljén är *”Tänkeboxen”*, för där kan hon, som hon själv uttrycker det: *”Sitta och fundera när man vill ha lite lugn och ro.”* Men när det gäller hennes alster, så brukar hon aldrig fundera så speciellt mycket innan över vad hon ska måla för motiv. Motiven växer istället fram under det att hon arbetar med dem. *”Det blir ändå aldrig riktigt som man tänkt sej när det är färdigt”*, avslöjar hon och skrattar och berättar vidare att hon i genomsnitt målar ungefär två tavlor i veckan. *”Det är visserligen abstrakta bilder som jag målar, men man kan ändå ana naturen i dom”*, säger Kirsten och plockar fram en tavla för att visa vad hon menar.

Kirsten räknar med att kunna ha ateljén öppen under, i princip, hela sommaren, eftersom hon och Gunnar inte planerar att fara nånstans. *”Så det går bra för intresserade att komma förbi och titta!”*, hälsar hon. Vid infarten till gården kommer det dessutom att hänga en skylt, som talar om utifall det är öppet eller inte. Det går även bra att ringa 070-696 41 79 och avtala tid, om så önskas.

Som tidigare har berättats, stickar och virkar Kirsten även egendesignade mössor. Dessa käcka, och efterfrågade, huvudbonader finns också till försäljning. *”Fast detta handlar nog mer om terapi och avkoppling för min egen del”*, konstaterar Kirsten, lite med glimten i ögat.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

av Rolf Ronestjärna *Kirsten Björklund hälsar Boteåborna varmt välkomna till sin ateljé.*

FOTO: ELAINE NORBERG

FOTO: ELAINE NORBERG

FOTO: ELAINE NORBERG

Tjejkvällen bjöd bl a på god mat, klädförsäljning och en totalförvandling av en Boteåkvinna.

Välbesökt Tjejkväll på Bettans

Undromskvinna genomgick en Extreme Makeover på Tjejkvällen

Den 4:e maj hölls en *Tjejkväll* på *Bettans Konferenscenter* där *Kristina Strand*, *Oriflame Cosmetics* ena säljkonsulent och gruppchef, och *Claire Sjölander*, återförsäljare för *Green House*, höll i trådarna. Kvällen startade med en fantastisk tacobuffé och medan alla mumsade och åt, lade Kristina en lätt vårmakeup på *Catarina Kristoffersson*. Jag kan lova att en ny Catarina trädde fram. Man fick även lära sig lite olika knep och ta del utav de produkter som Kristina hade med sig. Det delades även ut produktkataloger till alla, där man själv kunde göra sina beställningar.

Därefter tog *Claire Sjölander* vid och visade en del ur vårens kollektion, den fjärde kollektion som hon varit med om att sälja sedan hon började som försäljare för *Green House*. Efter visningen var det fritt fram för alla att titta på och även prova kläderna, och det blev en hel del småköer till toaletterna för provning, eftersom det hade kommit drygt 40 tjejer till *Bettans*. Jag misstänker att de flesta var ganska nöjda, när de lite senare for hem, för det var en trevlig kväll.

av Elaine Norberg

Boteåparlamentet informerar

PRENUMERATION BOTEBLADET

Prenumerera på Botebladet???

Känner Du någon utflyttad Boteåbo eller annan person som skulle vilja få Botebladet i brevlådan? Är Du själv inte bosatt här, men ändå vill läsa Botebladet? Vill Du prenumerera på Botebladet för någon annans räkning? Möjligheten finns i så fall att, till det låga priset av **130 kr/år** (inklusive porto), få tidningen skickad dit Du vill!

Vänligen kontakta prenumerationsansvarig: *Karin Ronestjärna, Tel: 0612 - 601 21* eller skicka ett vykort till redaktionen på adress: *Botebladet, c/o Karin Ronestjärna, Kalknäsvägen 9, 881 95 Undrom*

Boteåparlamentets Bankgironummer är 5548-6377

VIKTIG INFO

REDAKTIONELLT MATERIAL

Lämna alltid in information för **Anslagstavlan** (såsom evenemangstips och annan reklam) till redaktionen i god tid innan angivet presstopp (ju tidigare desto bättre). Det som kommer in i sista minuten tas in i mån av tid och plats. **Artiklar och reportage måste lämnas in en vecka före presstopp**. Maila alltid så stora bilder som möjligt, för att få bästa slutresultat. Glöm inte bort att ange fotograf och vilka personer som finns med på bilderna. Bidrag tas helst emot via mail, diskett eller CD-rom. Maskinskriven text går givetvis också bra - dock helst bara i nödfall. Mailadressen är som tidigare: **botebladet@ronestar.nu**

FÖRENINGSREGISTER

Boteåparlamentet ämnar uppgradera sitt föreningsregister och kommer även att publicera det i Botebladet framöver. Vänligen kontakta därför *Rolf Ronestjärna* på *0612- 601 21* eller maila till *botebladet@ronestar.nu* < Uppgifter som önskas är föreningens namn, dess ordförande (ev. kontaktperson) + dennes/deras telefonnummer >

LEDIGA HUS I BOTEÅ

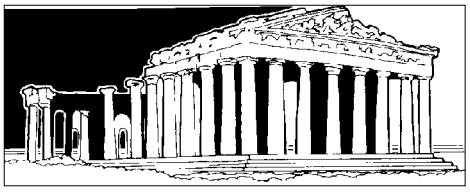

Det finns en ständig efterfrågan på hus i Boteå (både med och utan stallgårdsbyggnad). Hör av Dig till Boteåparlamentet, om Du känner till nåt hus som är till salu eller står tomt. *Kontaktpersoner: Lennart Johansson, 0620 - 321 82 & Tommy Ledin, 0620 - 320 12.*

FOTO: MARIA JOHANSSON

Emelie Sundström och Annette Karlsson pustar ut i samband med en vilopaus på spinningen.

Det pustas och stånkas på Vallänge

Ann-Louise Wallblom är sällan ute och cyklar när hon driver på sina adepter

Det trampas ihärdigt på motionscyklarna, i källaren på *Vallänge Servicehus*, två kvällar i veckan. *Ann-Louise ”Lollo” Wallblom* är, sedan fyra år tillbaka, ledare för spinninggängen. Denna, som drogs igång redan 1999, är en aktivitet som verkar ha kommit för att stanna. Lollo har varit med sedan starten. Sex cyklar finns att tillgå.

"Jag är ledare för båda grupperna och vi kör söndagar och tisdagar och håller på en timme. Det är fullt i båda grupperna just nu, men det går alltid att starta nya grupper på andra kvällar om det finns intresse", berättar Lollo.

Tidigare har det varit en del killar med, men nu är det bara tjejer och flera av dem är ungdomar. Motionspassen är intensiva. Musiken dunkar på och uppmanar till att öka takten. *"Spinning ger mycket kondition och man kan vara jättebra eller dålig. Alla kan köra sitt eget race och helt efter sin förmåga, men oavsett förmåga är vi alla lika slut efter ett cykelpass"*, understryker Lollo.

Lollo berättar vidare att hon, och några till, är ute och går stavgång varje torsdag i cirka en timme. Start sker vid *Botatonhuset*. Promenadsträckan blir ungefär 7-8 km. Denna aktivitet har pågått under cirka två år och har sträckt sig över i stort sett hela året.

Alla som är intresserade av spinning eller stavgång, hör gärna av er till Lollo på 0612-604 63.

av Maria Johansson

FOTO: MARIA JOHANSSON

Lollo Wallblom håller i spinningen på Vallänge.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Närradioproducenterna Annica Strindin och Rolf Ronestjärna tillsammans med Göran Sjödin.

Lyssna på Filadelfias närradio-program på nätet

Boteåborna intervjuas regelbundet

Nu är det äntligen möjligt att, både direkt och i efterhand, lyssna på *Filadelfias* närradioprogram via Internet. I varje program brukar det medverka kända och okända Boteåbor, företag och föreningar. Tanken är att varje magasinsprogram, sänt första tisdagen varje månad, ska läggas ut på **http://www.ronestar.nu/filadelfia/sida5b.htm** inom en vecka efter sändning. *av Rolf Ronestjärna*

Filadelfias Verksamhet

11/6	14.00 Gudstjänst Vallänge
18/6	11.00 Friluftsmöte utanför kapellet
13/8	15.00 Gårdsmöte i Törsta
20/8	14.00 Gudstjänst Vallänge

Se www.ronestar.nu/filadelfia/sida15.htm för info + för fler bilder och dubbelkolla gärna i predikoturerna

DETTA KAN DU LYSSNA PÅ VIA INTERNET:

MAGASINSPROGRAM 060502
Stefan Wennberg, Sångagården +
Maj-Britt Eriksson, Tybränn

MAGASINSPROGRAM 060404
Björn Webjörn, Björkå Samhällsförening

MAGASINSPROGRAM 060207
Per-Åke Göransson, Boteå Skoterklubb +
Stefan Strandberg, Stefans Allhjälp & Service +
Marléne Fahlén, vinnare lyssnarfrågan

MAGASINSPROGRAM 051206
Thomas Larsson, Holms Lantbruk + Länsjaktvårdskonsulent Göte Grubb, Björkå

MAGASINSPROGRAM 050503
Margret Reiniusson, Arlom + Pia Hedberg, ordförande i Boteåparlamentet

MAGASINSPROGRAM 040907
Michael Sahlén, Macken i Undrom + Mikael Zetterblom, Strandkommittén i Undrom

INTERVJUER
051004 Ulrika Sundström, legitimerad massageterapeut
040302 Pia Hedberg, Björkå Aktivitetshus

Källa: http://www.ronestar.nu/filadelfia/sida5b.htm

Pyssel på Palmsöndagen

Trevlig gemenskap för både ung och gammal i Boteå kyrka

Palmsöndagen i *Boteå* erbjöd gemenskap både kring nattvardsbordet i en familjemässa, där *Tuttifruttikören* sjöng och delade ut palmbladskors, och kring fikaborden i *Sockenstugan*. Stor och liten kunde måla påskägg, och det var inte bara barn som uppskattade att göra egna fina ägg att fylla med godis. Barnen målade också mängder av ägg för att dela ut på påskdagens festliga högmässa, då *Boteåkören* sjöng med jubel om Jesu uppståndelse. *av Ninni Ledfelt*

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Det var mycket taktiksnack innan start och det var på startlinjen som medaljstriden kom att avgöras.

Skidskytte på Bohedsvallen

Högdramatiska sprintfinaler på Bohedsvallen när bygdens unga skidtalanger gjorde upp om medaljerna

Stefan Strandberg och *Björn Arkad* stod som arrangörer för den skidskyttetävling som arrangerades för barn födda 2000 och äldre. Vårsolen strålade ikapp med alla närvarande och nog pratades det en del taktik innan de fyra heaten gick av stapeln.

Det var lite trångt i starten och en del barn föll som käglor och/eller trasslade in sig i någon konkurrent under loppet, som var uppspårat runt fotbollsplanen. Även om man lyckats få sig ett stort försprång, kunde man inte vara säker, eftersom alla skulle kasta tre snöbollar mot uppstaplade burkar. Den som var först kunde förlora segern i detta dramatiska moment. Alla deltagare fick efteråt, under en högtidlig ceremoni, emotta en medalj av Stefan. Korv, hamburgare och dricka fanns att köpa och det fanns även möjlighet att anmäla sitt intresse till den snart stundande fotbollssäsongen i *Undroms IF*:s regi.

av Maria Johansson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

En strålande Stefan Strandberg.

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Johanna Strandberg, Alfred Johansson, Hampus Arkad och Sebastian Strömberg vann var sin klass.

FOTO: ERIK SUNDBERG

Altins Cup bjöd på många hårda och jämna matcher mellan de 13 lag som var anmälda.

Undroms IF till final i sin egen cup

Förlorade på straffar mot ärkerivalen Bjärtrå

För 24:e året i rad anordnades fotbollscup i *Undrom* den 21-23 april.

Tretton lag var anmälda och knappt 400 åskådare fick sitt lystmäte av fotboll i dagarna tre. Det var en hektisk helg för de tiotal funktionärer som skötte ruljangsen, även om man numer har väl inarbetade rutiner att följa. Även elever och föräldrar, i klass 4 på *Kalknäs skola*, hade bråda dagar. För att tjäna pengar till sin klassresa skötte man nämligen om att sälja entrébiljetter och fick, på så sätt, 20% av intäkterna för besväret. *Undrom* spelade sig till final för sjunde gången, men längre än så nådde man inte den här gången heller. *Bjärtrå* avgick nämligen med segern i denna 24:e cup.

FOTO: ERIK SUNDBERG

De verkliga fotbollsentusiasterna fick njuta av solskensfotboll.

av Erik Sundberg

God återväxt hos Undroms IF

Idrottsföreningens barn- och ungdomsfotboll samlar många

Ett säkert vårtecken är när *Bohedsvallen* invaderas av spelglada flickor och pojkar. Vid vårt besök är det, i huvudsak, årgångarna 99-00 som har ett träningspass och *Stefan Strandberg* och *Britt-Inger Sjölander* har hand om träningen.

av Maria Johansson

FOTO: MARIA JOHANSSON

Alice Svensson och Johanna Strandberg är två fina påläggskalvar.

FOTO: LENA ENBERG

Aldrig torde väl en mer förvirrad person ha satt sin fot på Kalknäs skola (än R Agata alltså).

Kalknäselever lät sig charmas av dockan R Agata

R Agata hade helt missförstått påskens mening

Dagarna före påsk fick eleverna, i de yngsta klasserna på *Kalknäs skola*, celebert besök när dockan *R Agata* tittade in för att berätta om varför man firar påsk. Med sig i släptåg hade hon *Filadelfias* pastor *Rolf Ronestjärna*.

Det framkom dock ganska snart att *R Agata* hade ganska grava vanföreställningar om påskfirandet, vilket innebar att pastorn, tillsammans med ytterst hjälpsamma elever, nödgades att göra vissa klarlägganden, bl a genom trolleri och fingerfärdighet.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: LENA ENBERG

Alfred Johansson lyckades, till allas häpnad, med konststycket att få Jesus att uppstå ifrån de döda.

FOTO: LENA ENBERG

Till sin egen stora förvåning klippte Ronestjärna ett rep i två delar och fick det sedan att bli helt igen.

FOTO: STIG-OVE ANDERSSON

FOTO: STIG-OVE ANDERSSON

Eleverna lyssnade intresserat till den karismatiske antikvarien Magnus Andersson när denne berättade om vår svenska medeltida historia och om allt spännande som hänt under årens lopp.

Kalknäselever besökte Murberget

Den 5/3 besökte klass 5-6, på *Kalknäs skola*, *Länsmuséet* på *Murberget* i *Härnösand*. Resan betalades av *Länsmuséet* och de stod även för rundvandringen och en temavisning. Eleverna fick även prova på att själva spela upp ett historiskt drama om folktro. Folktro och skrock, med vittra och troll, var bara några av alla de väsen som existerade i människans föreställningsvärld förr i tiden. Trots att eleverna inte fick många minuter på sig att öva, blev resultatet ändå klart godkänt.

av Pia Höglund & Stig-Ove Andersson

FOTO: STIG-OVE ANDERSSON

Eleverna fick spela upp ett historiskt drama.

Påskpyssel på Kalknäs skola

Köket på Kalknäs skola torde laga världens godaste mat

Det är rätt kul att gå i skolan, tycker de flesta, men det är alltid välkommet att ha annorlunda program som motvikt till den vanliga lunken. *Påskpysseldagen*, som enligt den gamla traditionen äger rum under *skärtorsdagen*, tycks vara en sådan extra trevlig skoldag, uppskattad av alla. *”Det är sällan man har sett så glada och nöjda ungar!”*, som en av lärarna konstaterade.

I vanlig ordning fick eleverna gå runt på olika stationer, uppdelade i ”tvärgrupper”. Det innebär att grupperna består av elever i olika åldrar och att de äldre ansvarar för de yngre.

Vad skulle man nu få göra för skojigt under den här aktivitetsdagen? En av de allra mest uppskattade programpunkterna brukar själva pysslandet vara, och så även i år. Barnen fick tillverka var sin filthöna - självfallet kallad *Höna-Pöna* – att hängas upp som påskpynt i fönstret.

I år ville man hålla eleverna extra aktiva, så de fick arbeta på två olika rörelsestationer. Tack vare det fina vädret kunde påsklekarna förläggas utomhus. Eleverna fick delta i olika roliga grupplekar och de fick även spela kubb en stund. I gympasalen var det varierande samarbetsövningar som väntade på grupperna. Att få lösa kluriga uppgifter tillsammans är alltid bra för sammanhållningen! Man kan behöva även en tids avkoppling under en sån här dag, då man ska hålla sig väldigt aktiv. Då var det ju verkligen passande att även få titta på film.

Som kanske det mest efterlängtade inslaget väntade den läckra påskmaten. Som inför varje påsk, sedan många år tillbaka, hade bespisningspersonalen tillagat en utsökt påsklunch med allt vad man kunde önska sig. Två gästande elever, bosatta i *Stockholm*, kunde knappt tro att det var sant! Men det var också första gången de besökte *Kalknäs skola*, där maten även i vardagslag är något utöver det vanliga…

av Eeva-Liisa Victorsson

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Varje tisdagskväll brukar en grupp dansanta samlas och slå klackarna i taket på Rixdan i Björkå.

Allt går som en dans på Rixdan(s)

Nybörjarkursen i gammeldans, som drogs igång i höstas, är nu inne på sin andra termin

Sedan i höstas hålls en kurs i gammeldans på *Rixdan* i *Björkå*. Kursen drivs via *Studiefrämjandet* i *Björkå Samhällsförenings* regi. Initiativtagare till kursen är *Siv Henriksson* och *Björn Webjörn*.

Siv berättar att det hela började med att hon och Björn spånade om att dra igång en nybörjarkurs i dans. Som en följd av detta kontaktade de *Jörgen Desén* i *Sollefteå*, som hade lett en hel del kurser i dans på hemmaplan. Jörgen tyckte att det lät roligt och på den vägen är det.

Till sin hjälp har Jörgen haft *Maria Sollén*, och han berättar att både han själv och Maria tillhör *Sollefteå Folkdansgille*, en förening med ett 80-tal medlemmar. En av dansformerna man sysslar med där är bl a *Argentinsk tango* (se gärna föregående nummer av *Botebladet*...)

Jörgen poängterar att hans kursdeltagare i *Boteå* är väldigt duktiga. *”Dom har t ex lyckats att lära sej s k Sprättmazurka, och det är inte lätt!”*, säger han med märkbar stolthet i rösten.

En av de dussinet kursdeltagare, som troget brukar komma, är *Ulla Claesson* från *Sånga*. *”Det här är jätteroligt! Det tycker vi allihopa!”*, utbrister hon lyriskt.

Sedan några gånger tillbaka har man även börjat med att lära sig polska. Alltså inte språket, utan dansen. Siv hälsar till sist att alla dansintresserade gärna kan ta kontakt med henne.

av Rolf Ronestjärna

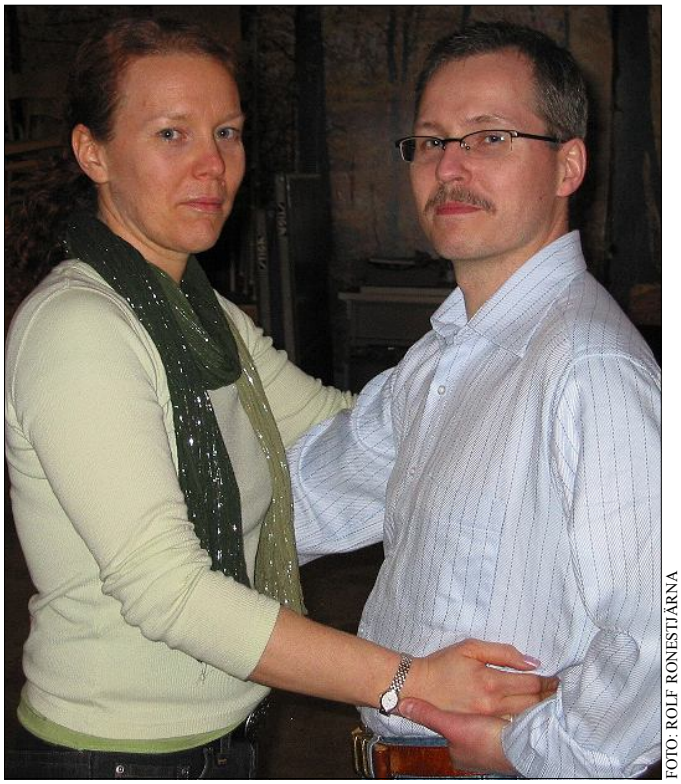

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Dansinstruktörerna Maria Sollén och Jörgen Desén försöker att undvika att visa prislapparna under skorna.

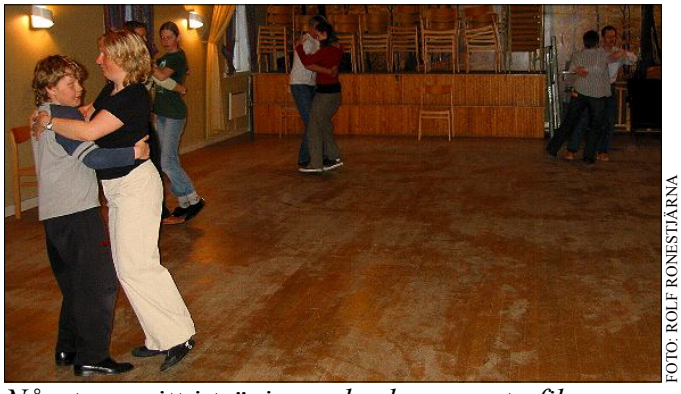

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Nånstans mitt i träningen brukar man ta fikapaus.

FOTO: BJÖRN WEBJÖRN

Den stolte storfiskaren Kicki Svensson, från Björkå, blev vinnare i kategorin ”Första fisk”.

Premiär för fisketävling på Björksjön

Det lyckade arrangemanget, i Björkå Samhällsförenings regi, upprepas nästa år

Det hade pratats om en fisketävling på *Björksjön* i *Björkå Samhällsförenings* regi. Vad jag förstått har det varit på tapeten i några år. I år så bestämde vi oss för att det skulle bli av. Söndagen den 2 april blev den stora dagen. *Mikael Svensson* utsågs till samordnare/organisatör. På kvällen, några dagar före den stora dagen, satt jag i Mickes kök och diskuterade tävlingen. Vi tyckte att vi nog skulle skjuta på den ett år. Mickes fru Annika kom då in, från arbetet på hårfriseringen, och sade nåt i stil med: *”Vad är det för dumheter, nu genomför vi den!”* Så blev det! Allt organiserades.

FOTO: BJÖRN WEBJÖRN

Ingen startavgift togs ut vid fisketävlingen.

Micke ringde *Micke Berg* på fiskevårdsområdet, som välvilligt upplät *Björksjön* åt oss. Min förhoppning var att det inte skulle komma allt för många när allt var otestat, så att säga. Under veckan jagade jag sponsorer till tävlingen. Fredagen före utnyttjades till inköp av råvaror till grillningen mm. Lördagen kollade vi att allt var klart, samt körde upp skoterspår på isen. Skulle vädret vara bra på tävlingsdagen? När alla funktionärer vaknade på morgonen var det strålande väder! När vi möttes på *Björksjöns* strand, för att rigga allt, var det redan några deltagare där. Klockan tio, då startskottet sköts, hade ett 40-tal deltagare kommit. Några dök upp efter startskottet och som mest var det ett 60-tal deltagare samlade. Fisketävlingen bestod av fyra prisklasser: Största fisk, tyngsta påse, första fisk och flest fisk. Försäljning av grillade hamburgare, samt grillad fläskkarré med potatissallad, ägde rum. Knatteskoter för de små fanns också att tillgå.

Summa summarum, så blev det en mycket uppskattad fisketävling och familjeträff, med strålande solsken och en vacker natur. Så här efteråt måste jag tacka Annika för hennes entusiasm när Micke och jag höll på att ge upp.

Nivån på tävlingen motsvarar inte Åselenappet och liknande tävlingar, men vad jag förstått så åkte ingen deltagare missnöjd hem, snarare blev hela arrangemanget en succé. Alla barn vann priser! Nästa år blir det repris på tävlingen/familjeträffen. Då är det bara att hoppas att det fina vädret upprepas. Deltagandet lär nog inte vara nåt problem.

av Björn Webjörn

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Björn Webjörn hälsade välkommen, Filadelfia sjöng och Lennart Gybo & Mats Westerlund lyssnade.

Valborgsmässofirande på Rixdan

Björkå Samhällsförenings årliga arrangemang lockar folk från när och fjärran

Det var en fantastisk kväll på *Rixdan* i *Björkå* på sista april. Arrangerande *Björkå Samhällsförenings* ordförande, *Björn Webjörn*, var smått lyrisk över de perfekta förutsättningarna. Både ung och gammal syntes trivas när *Filadelfias* sångare sjöng för full hals, *Annica Strindin* vårtalade, festraketer tjöt i kapp och Valborgsmässoeld knastrade.

av Rolf Ronestjärna

FOTO: ROLF RONESTJÄRNA

Anders Bergman blev inte lottlös, Annica Svensson & Margareta Bergman slangade och brasan värmde.

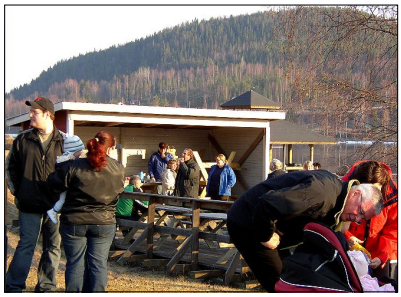

FOTO: ANN-CHARLOTTE AGRELL

Marie Törnlund sålde korv och Rolf Viksten, Kenneth Assergård och Mikael Zetterblom minglade.

Valborgsmässofirande på Stranden

Undroms IF:s och Boteå Hästbruksförenings arrangemang samlade många

Valborg firades traditionsenligt vid stranden i *Undrom*. Ett hundratal personer samlades för att välkomna våren i den något kyliga, men vackra kvällen. Brasan tändes, smällare smälldes och kaffe, varm korv och godis fanns till försäljning. *Undroms IF* och *Boteå Hästbruksförening* var arrangörerna till detta trevliga Valborgsmässofirande.

av Ann-Charlotte Agrell

FOTO: ANN-CHARLOTTE AGRELL

Dan Stenström, Therese Sundberg, Desirée Sjögren och Mathilda Zetterblom Bergström värmde sig.

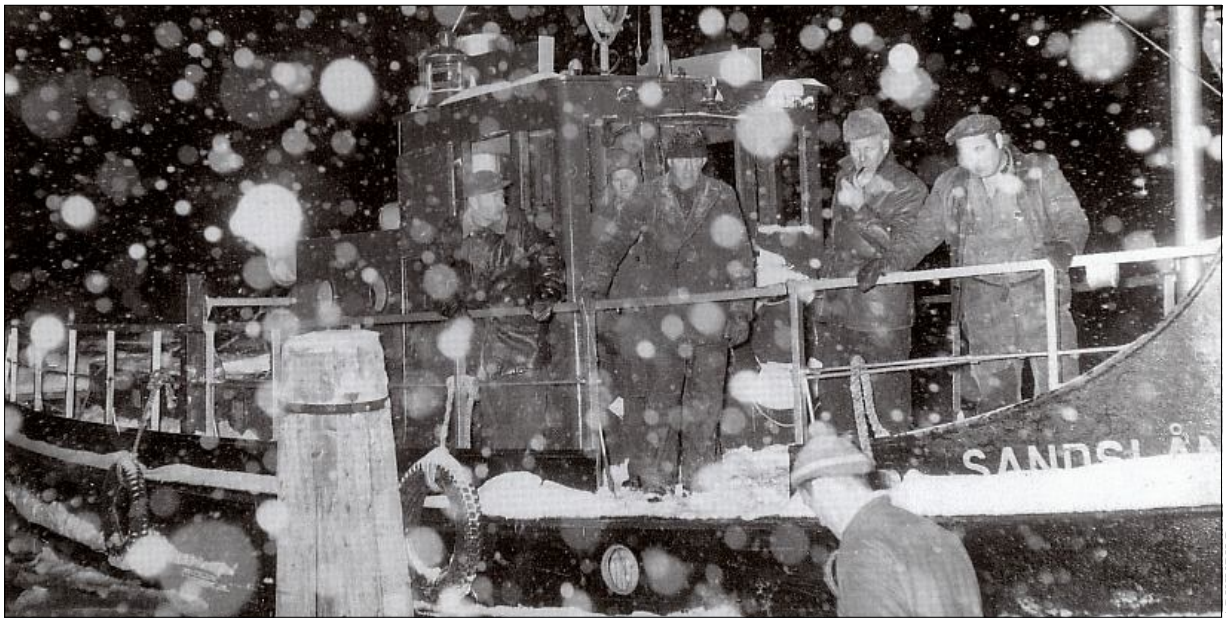

ARKIVBILD

Stor dramatik på Ångermanälven när ett kraftigt snöoväder och islossning stängde in Undromsfärjan. Tack vare en snabb insats, av en av Sandslåns bogserbåtar, kunde dock färjan räddas iland.

De gamla färjorna satte färg på tillvaron

Sigge Bodin tar oss med till den tid då de gamla färjorna trafikerade Ångermanälven

Färjetrafiken över älven till *Hämra* utgick från nuvarande badplatsen på *Stranna*. Älven är här 500 meter bred och mäktig. Färjerodden var i gamla tider en sockenangelägenhet och lämnades ut på entreprenad mot viss ersättning. Älven var ett samfärdsmedel, mer än ett hinder, med de stora frakt- och passagerarbåtarna, färjorna och mindre båtar av allehanda slag. Färjor fanns i *Utnäs*, *Undrom*, *Björkå* och *Para*.

Kring förra sekelskiftet sköttes färjetrafiken av *N-O Nilsson* med familj. Man signalerade med en flagga från Hämrasidan när det var folk att hämta. Avgiften var 25 öre per person. Man rodde också kor, hästar och andra smådjur på en särskild pråm. Att trafiken var livlig kan man förstå, då det nere på *Stranna*, vid den här tiden, var ett myller av människor och aktiviteter. Folk kom med häst och vagn med mjölkkrukor till mejeriet, med massabalar från *Högfors* till lastageplatsen, till kajen för att passa passagerarbåtarna, vilket var ett folknöje på den tiden. Vidare fanns på *Stranna* två affärer, café, sprit-utskänkning, ölschapp m m.

Hur det kunde gå till berättar följande historia. Under *landsfiskal Lokranz* tid, kring 1910, kom *Arvid Andersson* och *Emil Svensson* med båten till *Undrom* och var i glada tagen, dock utan att ofreda någon. *Lokranz*, som varit gränspolis och tidigare inte träffat sin överman, antastade de två som i hans tycke var lite väl glada. Då tände det till och fullt slagsmål utbröt. Arvid bröt ner och kopplade ett tag som höll på att kväva *Lokranz* och hade inte folk gått emellan, vet man inte hur det hade gått. För detta fick Arvid och Emil sex respektive fyra månaders fängelse. Ytterligare många flera passagerare kom när järnvägen *Härnösand – Sollefteå* invigdes 1893 med anhalt i *Fanom*.

På 1930-talet blev vägkassan, med *Boman* i *Valla* som ordförande, huvudman för färjetrafiken. *Karl Johan Sjöström* med söner övertog den några år och var först med motorbåt. *Vidar Sjöström* berättar att hans bröder, Gösta och Johannes, inte var glada, när de på lördagsnätterna hade fullt upp med att köra ungdomar från dansen på *Skogsblomman*, som var *Ådalens* nöjesmetropol vid den här tiden.

1937 övertog *Wilhelm Rundqvist* entreprenaden och han anställde *Oskar Sjöberg* som färjkarl. *Rundqvist* hade varit kapten på en av älvbåtarna och *Sjöberg* hade varit till sjöss som styrman. Det var alltså högt kvalificerade personer som övertog ansvaret. Man måste beundra alla färjkarlar, för det behövdes både mod och kunskap för att ge sig ut i vårflod, storm och issmältning. Hur det kunde gå framgår av ovanstående bild från *Boteåalmanackan*. Dessutom gick det sommartid tätt med timmer till *Sandslåns sorteringsverk* (årsrekordet 1957 var 22.787.152 stockar). *Sjöberg* berättar att han fick

forts. nästa sida

hacka sig fram med båtshaken ibland.

Under krigsåren 1939-45 var det roddbåt som gällde. Det var många inkallade som skulle över till tåget för vidareresa ”någonstans i Sverige”. Under ett år roddes i tvåskift inte mindre än 21 000 personer och 11 000 cyklar över älven under en sju månader lång säsong.

I färjetrafiken ingick även att hålla vinterväg över älven. Färjkarlarna provade isens tjocklek och stakade ut en väg som plogades även för biltrafik. Vid ”svagis och uppstopsvatten” spärrade man av med bockar. På vårvintern, på 1940-talet, hände det sig att *Fritz Bergström*, från *Kalknäs*, gick ner sig på isen på väg hem. *Pelle Fahlén*, från *Undrom*, råkade befinna sig i närheten och hörde ropen på hjälp. Med fara för eget liv gick han ut och lyckades rädda *Bergström*. För denna bragd fick han *Carneigemedaljen* för berömliga gärningar i en fullsatt *Boteå kyrka*. Pelle, som var en helyllekille, var känd vida omkring, både som bagare, skidåkare och klippa och som lagkapten i fotbollslaget under 30 års tid.

Efter kriget fick man en utombordare till hjälp och till slut en riktig motorbåt, målad i *Vägverkets* gula färg. *Manfred Byström* efterträdde *Rundqvist* och övertog befälet när *Sjöberg* slutade 1963. Färjetrafiken lades ner 1968, med *Ivan Forslöf* som siste färjkarl. Undantag var färjan i *Björkå* som fortsatte ett tiotal år i kommunal regi.

Sista minnet av den epoken var färjestugan i *Undrom* som stod kvar till 2003, när hela området byggdes om på ett förtjänstfullt sätt. Färjestugan var ett kärt tillhåll för ”gubbarna” på Stranna, på kvällar och helger. Kortspel och historieberättande hörde till nöjena. Det är väl kanske inte så många som minns *Albin Nilsson*, *Axel Flodin*, *Johan Edholm* och färjkarlarna, men vi som gör det, gör det med glädje.

av Sigge Bodin

Ugnsstekt lax med pecannötter

Botebladets sjätte recept är en laxrätt och är inlämnad av **Maria Jensen** från San Francisco. Troligtvis finns de flesta ingredienserna att köpa hos Handlar´n. Lycka till! P.S. Välkommen att bidra med ett eget recept!

Värm ugnen till ca 225 grader
Skölj två laxstekar eller filéer
Blanda 1 msk majonnäs och 1 msk grovmalen senap
Bred på blandningen på laxen (ganska tjockt lager)
Hacka pecannötterna och strö på ett generöst lager
Lägg laxen på en plåt och sätt in mitt i ugnen
Stek fisken i ugnen i 12-15 min
Lätt och mumsigt, smaklig måltid!

Arne Arnesson Arnes vardagsfunderingar...

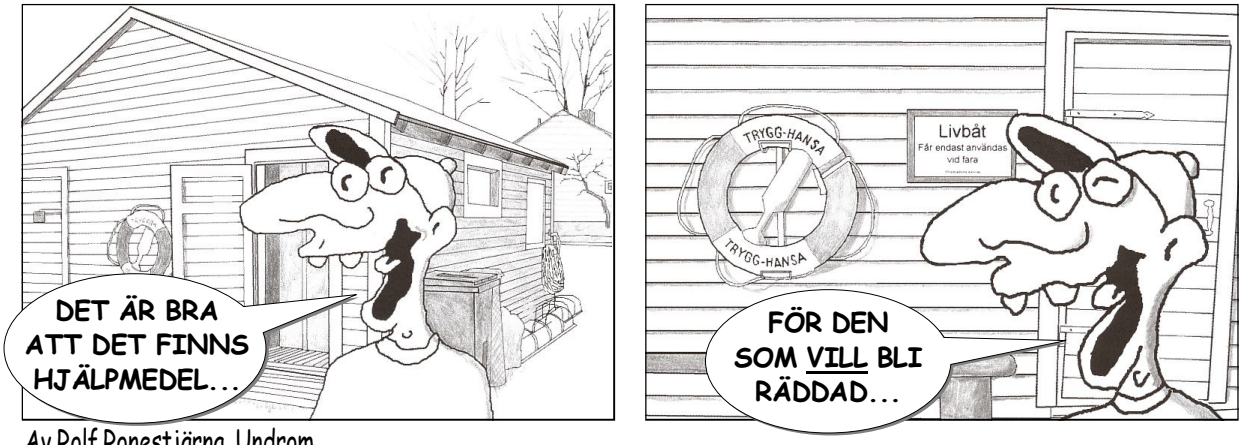

Av Rolf Ronestjärna, Undrom

Arga Gubben

Botebladets politiske redaktör, tillika kriminalreporter, har begivit sig ut i samhället för att ta tempen på valrörelsen. Gamla löften dammas av, valmanskåren väcks ur sin fyraårsdvala och valfläsket kokar i stugorna. Utanför Boteådemokraternas valstuga, byggd som en bayersk öltunna, stöter vi på Arga Gubben och ber om en intervju.

BB: Sol- och vårarbetet är i full gång, ser jag. Hoppsan, det var visst kriminalreportern som tittade fram. Valarbetet menade jag förstås. Hur blåser opinionsvindarna?

AG *(slickar på ett finger och håller upp det i luften)***:** Just nu leder vi i opinionsmätningarna med 6,3 procent över Allians för Undrom, men det kan ändra sej snabbt. *(Får en bekymrad rynka över näsroten)*. Just nu, faktiskt, har det vänt enligt TEMO. Nu har Pensionärspartiet gått förbi och surfar på framgångsvågen. Nej, nu har det vänt igen. Grillomspartiet tog plötsligt täten med sin smutsiga valkampanj på Vallänge. Det här kan bli svettigt, och då har startskottet för valrörelsen knappt gått! Här kommer förresten SIFO:s resultat. Hurra, nu leder Boteådemokraterna igen. Vad var det nu redaktörn ville fråga om? Fatta sej kort, bara.

BB: Kommer riksdagspartierna att medverka på nåt sätt i det lokala valarbetet i Boteå?

AG: Jajamänsan. Det blir fullt pådrag första söndan i juni. Statsminister Göran Persson kommer att tvätta fötterna på tre noga utvalda Botebor vid tiotiden på förmiddan. Miljöpartiets Peter Eriksson kommer att stå bredvid med handdukar. Därefter delar statsministern ut matpaket till några fattiga pensionärer och inviger motorvägen innan han fortsätter till Kramfors.

BB: Motorvägen?

AG: Har han inte hört det? Sossarna har lovat en fyrfilig motorväg mellan Kalknäs och Undrom. Vid elvatiden dyker sedan Lars Leijonborg upp. Han ska göra en lejonklippt pudel utanför Handlar´n för att visa sin folklighet och överlämnar sedan en monteringsfärdig moské till Boteås muslimer.

BB: Här finns väl inga muslimer?

AG: Nej, men det vet inte Leijonborg. Vid lunchtid serveras soppa och ostmacka till alla Botebor i Kalknässkolan och därefter, vid halv tvåtiden, kommer den nye proletären Freddie Reinfeldt i sin gamla rostiga Cadillac -53 för att hugga en famn björkved i närvaro av representanter för PRO, Arbetarekommunen och det lokala näringslivet. Det blir allmän förbrödring och därefter avmarsch till Stranna, där f d kamrat Lars Ohly offrar ett antal förlegade mansmyter på feminismens altare och utbringar ett leve för storfinansen, bara den lovar att sätta in pengarna på Riksbanken. Alla tvår sina händer i endräkt och kristdemokraternas Göran, vad han nu heter i efternamn, nedstiger från ovan med helikopter vid tretiden och rider på en åsninnas fåle på den nya motorvägen till Undrom, där han får vänta på bussen till Kramfors i sällskap med Peter Eriksson, som tyvärr inte fick plats i statsministerns bil.

BB: Men fattas det inte nån? När dyker Centern upp?

AG: Säg det. Säg det. Fru Olofsson är inbokad på ett frälsnings- och försoningsmöte i Barsebäck den dagen för omvända kärnkraftsmotståndare och kan tyvärr inte komma på den stora Dagen i Boteå som vi räknar med kommer att ersätta Almedalen. Nej, nu har jag inte tid med massmedia längre. Nu väntar väljarna. Hallå där, Hubert…

Arga Gubben rusar efter Hubert, som just lyft på benet mot Osynliga partiet de autonomas tomma valaffisch. Duktig vovve!

LÖSNING BOTEKRYSSET

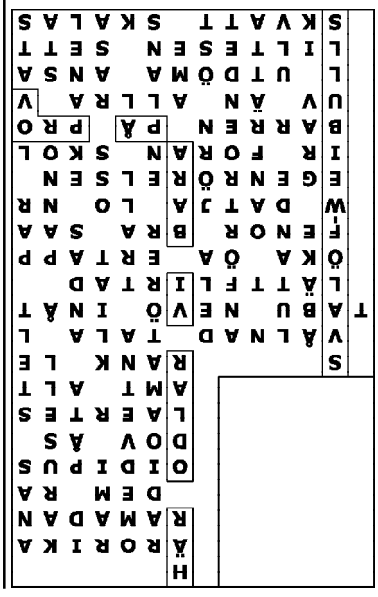

BOTEKRYSSET

av Erik Hoppe

LYSSNAR PÅ KORTVÅG / MEKA-NISKA / BAST-NÄSSLA / NIT / SNURRA / SKYM-TAS

RYKT-BARA

FASTA

SOM DOM

VASS BÅT / GRÄVA

HADE KOMPLEX

MÖRK

FÖR-HÖJNING / KONUNG

STRAKT

ODYSSEUS FAR & OFELIAS BROR

GRANN-LÄN

BASTANT / IRRITERAT

GAST

KLUMPIG TYP

DOSERAD

GRUND-GAS

BIKTEN

KAN LÄTT RASA / SKIFTA

STORA I DALSLAND / SNUSA

FÖRBUD

Ö-RE-RA

© 2006 Xerxx korsord

SLÄK-TING

RIKTNING / GAMMAL VANA

FALLER FORT

VECKAS IBLAND

HAND

GÅ UPP

ANGER EGET TILLÄGG / HELA

KNI-PER

GER FART I FJÄRD

HELT OK / DONNER

MYNNAR I MOSEL / ÖST-ALLIANS

FÖR DALARNA IBLAND

TUSKULUM I ÖST / SVÅR

HAR BORG / ÄR VILLOR IBLAND

FÖRE SIFFROR / HÅRD BE-KLÄDNAD

DEN KAN MÄTAS HOS STJÄRNOR

FÖR-SÄK-RATS

TALADE MANX

LAST-VAGNEN

SMÅSTEN / FISK

GULD-TACKAN

SLUTORD

KAN RANK LÄTT

UGGLA SOM STRÅ-LAR

FORT-FARANDE / VARG

TYNGER SUPER-LATIV / MUSIK-FAMILJ

I VÄG

SKA EN DEL STRAFF / FÖRENING

TRIMMA

DRA-MATISK TER-SELIUS

SAT-SEN

TITTAT

FULL-STÄN-DIGT

BÖR BANAN

RÄTT LÖSNING TILL DETTA KRYSS FINNER DU PÅ SIDAN 31

ANSLAGSTAVLAN

BOTEÅ - STYRNÄSDAGEN

Dannerotravet torsdag 8 juni

FRI ENTRÉ FÖR ALLA BOTEÅ- OCH STYRNÄSBOR

Fribiljetter finns att hämta hos Handlar´n i Undrom från 6 juni

Välkommen!

HÄSTDAG I OFFER

LÖRDAG 10 JUNI

10.00 Öppning sommarens hingstbete
11.00 Uppvisning av travhästar
Hoppning, tömkörning, inridning m m

Fikaförsäljning av Hästbruk i Boteå
Parkering vid Försöksstationen
Alla intresserade är välkomna!

undromsanders Hästbruk i Boteå

Pilgrimsvandring

Den 11 juni från Gålsjö gamla kapell till Boteå kyrka

Vandringen börjar med en andakt vid gamla kapellplatsen vid Gålsjö Bruk. **Buss avgår från Boteå kyrka kl.9**. Vägen är 10,5 km lång längs den gamla järnvägen. Gå i stadiga skor eller kängor. Ta med en tröja i ryggsäcken att ta på under rasterna + extra strumpor & ev. regnplagg. Du rekommenderas att ta med smörgåsar, frukt och något att dricka. **Ca kl.14.30 firas Pilgrimsmässa i Boteå kyrka**. Ledare för arrangemanget är bl a **Bengt Sandström 0620-241 32** & **Bruno Bolin 0612-604 74**. Ring gärna dessa om Du undrar över något.

VÄLKOMMEN!

Arrangör: Boteå Församling & Föreningen Pilgrim i Ångermanland

SKOGSNÄS KULTURHUS-FÖRENING

presenterar

SÅNGEN OM TARÅBERG

En föreställning om 100 år Ångermanländsk historia

Om fattigt folk som skapar egna paradis
Om generationer som längtar tillbaka

Speldagar:
Juli 16, 17, 21, 22, 23, 28, 29 & 30 (Alla föreställningar kl.17)
Augusti 3-6 (Alla föreställningar kl.13)

För information: 070-673 40 82
www.taraberg.se

INFORMATION

- EN STRANDFEST KOMMER ATT ANORDNAS UNDER JULI MÅNAD -

SE AFFISCHERING PÅ BYNS ANSLAGSTAVLOR

Välkommen!

Arrangör: Undroms IF & byggdens föreningar
För mer information: Hör av Dig till Lollo Wallblom på 604 63

SÅNGA VVS-SERVICE

T S
V T
Ä Ä
T L
T L

Specialerbjudanden

Vattenutkastare för vägg (väggtjocklek max 400 mm)
Pris omonterad 450:- inkl. moms
Monterad och klar 1 350:- inkl. moms

Tvättställspaket
1st tvättställ 595 x 445
Blandare FMM ettgreppsblandare med pluggventil
Fästkonsoler + vattenlås
Pris omonterat 1 150:- inkl. moms
Monterat och klart 1 775:- inkl. moms

Fler erbjudanden kommer i nästa nummer av Botebladet
MVH Bo Nilsson, Sånga VVS, Tel: 0620-303 10, 070-644 98 17

ANSLAGSTAVLAN

Görans Bil & Mc

Macken Undrom 0612 - 601 75

- **Drivmedel 95 oktan & diesel**
- **Allserviceverkstad**
- **Mekonomens delar tillhandahålls**
- **Uthyrning släpvagn**
- **Däckservice reparationer & försäljning**
  Bildäck från 400:- (155/70–13) monterat & klart på bilen
  Även däck till gräsklippare och skottkärror m m
- **Övrigt sortiment bl a**
  Cigaretter, snus, godis, dricka, glass, oljor, avfettning, bilvårdsprodukter, torkarblad, tändvätska, grillbriketter, engångsgrillar, grillkorv, diskmedel, hygienartiklar, hjälmar, övrig säkerhetsutrustning för hojåkare, ATV & div. lekfordon, reservdelar & tillbehör för mopeder & MC
- **Grillen öppnar den 10 juni**

Öppettider
Oavsett vad som står på dörren, så är det öppet när vi är här
Normalt mån–fre 10–20
Jämna helger 10–16
Udda helger för närvarande stängt

KÄNN ER ALLTID VÄLKOMNA TILL MACKEN

MVH Barbro & Göran

www.goransbilomc.se

Kyrkonotiser från Boteå, Överlännäs och Sånga kyrkor

Datum	Tid	Kyrka/Plats	Gudstjänst	Övrigt
3/6	18.00	Sånga kyrka	Mässa	
4/6	11.00	Kronstugan	Friluftsgudstjänst	
8/6	14.00	Vallänge	Andakt	
11/6	14.30	Boteå kyrka	Mässa	Pilgrimsvandr. fr. Gålsjö + Avtackning Ninni Ledfelt
17/6	18.00	Sånga kyrka	Helgmålsbön	
18/6	11.00	Överlännäs kyrka	Gudstjänst	Gemensam Gudstjänst med Boteå
22/6	14.00	Vallänge	Andakt	
24/6	11.00	Klippgården	Friluftsgudstjänst	
25/6	11.00	Holms högar	Friluftsgudstjänst	Kyrkkaffe hos Pia Hedberg
	18.00	Sånga kyrka	Musikgudstjänst	
2/7	14.00	Para hembygdsgård	Mässa/helgsmålsbön	
	18.00	Överlännäs kyrka	Pianoafton	Göran Rullander
6/7	14.00	Vallänge	Andakt	
9/7	11.00	Boteå kyrka	Högmässa	Sommarsöndag
15/7	21.00	Sånga kyrka	Medeltidsmässa	Se predikoturer
16/7	14.00	Boteå kyrka	Friluftsgudstjänst	Se predikoturer
20/7	14.00	Vallänge	Andakt	
22/7	17.00	Lännäs fäbodar	Fäbogudstjänst	
26/7	19.00	Överlännäs kyrka	Sommarkonsert	Sara Sandström, Jan Karlsson Korp
29/7	16.00	Para hembygdsgård	Helgmålsbön	
30/7	15.00	Skadoms kyrka	Gudstjänst	
3/8	14.00	Vallänge	Andakt	
6/8	14.00	Björksjöns Folkets Hus	Gudstjänst	Se predikoturer
12/8	18.00	Sånga kyrka	Helgmålsbön	
13/8	14.00	Undroms pensionärshem	Gudstjänst	
17/8	14.00	Vallänge	Mässa	
20/8	18.00	Överlännäs kyrka	Söndagsmässa	
26/8	18.00	Sånga kyrka	Helgmålsbön	Se predikoturer

Glöm inte att Ni kan beställa gratis kyrktaxi på telefon 0620-100 00

LEMCON - Bergtunnlar i Sverige

Byggherre Botniabanan AB

Kalldal järnvägstunnel, år 99-01	1 150 m
Öberget järnvägstunnel, år 01-02	480 m
Strannebergs järnvägstunnel, år 02-04	1 400 m
Gålnäs järnvägstunnel, år 04-05	390 m
Hälleberg och Finnborg järnvägstunnlar, år 04-05	1 050 m
Åskottsberget järnvägstunnel, år 04-06	3 300 m

LEMCON

Tunnelbyggare

gästboken

B FÖRE-
NINGS-
BREV

Boteå i våra hjärtan

Första gången jag var i Sollefteå, var för att åka skidor, eftersom jag inte hade någon annan anknytning till "stan", än en kompis, som hade sommarstuga utanför, där vi kunde bo billigt. Under denna vecka trivdes jag direkt! Detta var inledningen till att jag numera, i alla fall delvis, känner mig, som norrländska. Det blev många resor till Sollefteå t/r, en tid. Då kostade en standby biljett med flyget från Bromma bara 100 kr och det var vidare byte i Sundsvall till det lilla 10-mannaplanet, som ibland gav ordentligt med fjärilar i magen, vid dåligt väder. När jag sedermera bestämde mig för att söka sommarjobb på Holm säteri, efter varma rekommendationer från en vän, så sa den dåvarande rättaren, Ole Kraft, per telefon, att –"det är ingen idé att jag kom, eftersom man redan hade flera stycken som ville sommarjobba. Jag tänkte att "jag skall ha jobbet"! Tog helt enkelt och åkte upp till Holm direkt. Medtog mitt enkla praktikantbetyg från ett skoljordbruk och klev rakt in i lagårn på förmiddagsfikat där jag träffade lagårdsansvarig, Alf Ottosson. Jag berättade mitt ärende och efter en kopp kaffe (som jag inte normalt drack) så var saken klar, jag skulle börja som sommarvikarie i lagårn och mjölka kor, hela sommaren, den 10 maj 1982. Jag var jätteglad! Hem till Stockholm och köpte bil, en grön Ford Taunus, á 5 300 kr, packade min väska, fixade en hyreslägenhet i Sollefteå (det var vindsvåningen ovanför pizzeria Diana, på Storgatan). När jag väl återkom och började min anställning så hade ryktet redan spritt sig på den lokala affären i Björkå, att det hade börjat en "apotekare från Stockholm på Holm…" (troligen jättekonstigt). Samma fråga dök upp både lokalt och hemifrån, Stockholm, "varför just Sollefteå"? Just då, berodde det på ett tips om att Holm säteri var det största jordbruket norr om Dalälven, och där måste jag bara få jobba, om jag skulle utbilda mig till agronom, som var dåtidens tanke. Jag stortrivdes men resorna t/r till stan var mindre "tidseffektiva" med tanke på de arbetstider man har i en lagård med långlunch. Detta innebar att jag oftast blev kvar över dagen. En dag "hittade" jag en inplastad dagens tidning, kastad i diket. Jag var imponerad, hur hade den hamnat där? Den var naturligtvis ditkastad av tidningsbilen. Alla hade jättekul åt mig… Det var Alf och Solveig, Benny och Marie, Gunnar och så jag i lagårn. Utepersonalen bestod av Åke, Christian, Ole och den där Gerhard, som bodde precis i det hus jag drömt om att få bo i, när jag tidigare åkt förbi, nämligen gamla fiket, vid landsvägen. Jag blev inbjuden att äta lunch hos honom efter bara någon veckas jobb. Han berättade hur klokt det vara att inte åka tillbaka till stan över lunchen, i bensinpengar räknat och min inkomst, som då var ca 3 500 kr, skulle inte komma att räcka speciellt långt. Jag blev alltså kvar på gården, alla vidare luncher, även av andra orsaker. Jag skrev till min bästis i Stockholm att "jag hade träffat min prins"! Från början så skulle jag bara vara kvar under sommarperioden men blev kvar i exakt 20 år. Orsaken var förstås, min förälskelse i "den flitige" Gerhard. Hemma var de inte speciellt förtjusta i att jag aldrig kom hem. Första gången jag träffade Gerhards föräldrar erbjöd jag mig villigt att gå ut och hämta lite potatis i landet. Där gick jag, bland alla vissnade blast. Återkom till köket och berättade att allt därute var visset och att jag inte hittat någon potatis. Ja, tiden gick och sommarjobbet på Holm tog slut och jag fick jobb på Statens Hundskola. Först som praktikant, som därefter blev till ett löpande vikariat, vilket räckte ända till 1986. Tiden på Hundskolan var mycket lärorik och trivsam. Därefter bar det av vidare till Uppsala och studier på Biomedicinska centret. Tiden, som följde var slitsam på flera sätt. Dels studiemässigt men även resemässigt och framförallt känslomässigt. Längtade till att studierna var slut så att jag kunde åka tillbaka till Undrom, där vi nu bodde. Behövde vidare bestämma mig för vad jag ville och om jag skulle söka jobb i Stockholm med min nya utbildning. Resultatet bestämde ödet, jag fick tag på ett bra jobb där jag kunde bo kvar i Undrom tillsammans med Gerhard och våra hundar Kira och Zorra. Jag var jättenöjd! Tiden gick vidare och så kom Elin, 1993 och sedan kom Moa 1996. Trivdes toppen! Många kreativa initiativ och arrangemang med många ortsbor involverade. Allt var så rakt och enkelt. Men jobben "växer" inte i den fart man skulle önska. Försök till nystart av ett företag för Gerhards del misslyckades. Då började vi fundera på vår framtid. Skulle vi kanske flytta? Ja, skulle det ske så skulle det ske nu, när Elin skulle börja skolan. Efter mycket om och men så bestämde vi oss för att flytta till Stockholm. Valet skedde dels utifrån mitt eget ursprung samt god tillgång på jobb, vidare så blev det just Sigtuna, bl a eftersom det där inte finns tillgång till T-bana, som var ett skallkrav från min sida. Nackdelen med Sigtuna, visade sig vara priserna på ett vanligt bostadshus. Allt mellan 1,5-10 miljoner och då talade vi om modell äldre hus med stor sannolikhet i behov av ytterligare renovering. Detta var en svindlande tanke. Hur skulle detta gå ihop? Kanske vi inte skulle ha råd att ha ett eget hus? Bestämde oss att göra ett försök att köpa en separat tomt och flytta med ett hus. Så blev det. Huset vi köpte, som Gerhard drömt om att få reparera, ända sedan han var en liten pojke, blev det gula huset mitt i Undrom. Alla trodde att vi blivit tokiga! Jag var aldrig orolig, inte tillsammans med Gerhard. Allt är möjligt, bara man vill! Väl nere så bodde vi i stortält, till att börja med. Där hade vi frysboxen, utemöblerna, tapetserarbordet, som bänk, med micron och en diskbalja. Vatten hämtades på Statoil i tomma PET-flaskor, minst tolv per dag. Mycket jobb var det allt när man tänker efter, men det gick jättebra! Under senhösten flyttade vi in i vår husvagn. Elin började klass 2 i Sigtuna och Moa och jag blev en del i fritids sykurs en tid. Det är oftast bäst att inte känna till hur mycket jobb, som väntar, eftersom bara tanken kan förta energin. Viktigt att hela tiden fokusera framåt med full energi alltså. Och så är det fortfarande. Nu har vi kommit till trädgården. Skall vi ha havtorn eller kaprifol och i så fall var…? Här i bygden har vi träffat flera ursprungsnorrlänningar från just byar runt Sollefteå. Det är alltid lika roligt att samtala med dessa personer. Vi är norrlänningar både flickorna, Gerhard och t o m jag känner ett starkt ursprung från Norrland. Flickorna brinner att få åka till farmor och farfar över sportlovet! Att besöka Handlar´n i Undrom är ett måste, för att träffa "alla" och för att få en kort bild av vad som hänt sedan sist. Flickorna har bestämt att de skall flytta tillbaka till Undrom efter sina utbildningar "och ha hundar" och en liten stuga. Tänk vad ursprunget sätter sig! Orden finns fortfarande kvar: Elin "gat" och hon skall "hä på", klasskompisarna undrar allt var orden kommer ifrån. Toppen när den nya klasslärarinnan visade sig vara från Härnösand, med moster och morbror i Undrom! Samma härliga rättframma sätt, passade Elin perfekt. Moa skrev i den senaste engelskaläxan: "I like cows and pigs". Det finns där också… Glada blev vi i alla när vi härom sistens, fick besök en lördagsförmiddag av "gamla" bybor. Det var Leif och Ronny, som var ute och åkte och som bara dök upp så där "norrländskt" (utan inbokad tid) för att fika och prat bort en stund…Härligt rättframt… Passar därför på att välkomna alla, som har vägarna förbi Sigtuna – kaffet är alltid varmt – kom gärna förbi på en kopp!

Kristina Ribjer

Kristina Ribjer, Sigtuna, f d Följa by
"En gång norrlänning - alltid norrlänning"